

Ἡ Φωνὴ τῆς Ὁρθοδοξίας ἐκφράζει τὰς εἰλικρινεῖς
τῆς εὐχὰς εἰς ὅλους τοὺς ἀναγνώστας τῆς ὅπως ὁ
νηπιάσας Κύριος κατευθύνῃ τὴν ζωὴν των ἐπὶ μόνῳ
σκοπῷ τὴν Σωτηρίαν μας.

ΤΑΧ. ΤΕΛΟΣ ΚΑΤΕΒΛΗΘΗ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ὈΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ - ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 1987

Ἔτος ΛΖ'

Ἀριθ. φύλλου 816

Τιμὴ φύλλου Δρχ. 30 Γραφεῖα Κάνιγγος 32 — Ἀθῆναι 106 82 ΤΗΛ. 36.28.280

Η ΓΕΝΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

«Δόξα ἐν ὑψίστης Θεῷ καὶ ἐπὶ Γῆς Εἰρήνη
ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία» (Λουκ. Β. 14)

Οἱ αἰῶνες διέρρευσαν καὶ ὁ ἡμεροδείκτης δεικνύει 25ην Δεκεμβρίου 1987 ἡμέραν καθ' ἣν ἡ Ἐκκλησία Χριστοῦ, πανηγυρίζει τὴν τοῦ Χριστοῦ θείαν Γέννησιν καὶ καλεῖ τοὺς πιστοὺς νὰ προσκυνήσουν τὸ θεῖον Βρέφος, ποῦ ἀνεκλίθη ἐν Φάτνῃ ἀλόγων Ζώων ἐν Βηθλεέμ τῆς Ἰουδαίας. Καλεῖ τὸ πιστὸν πλήρωμα διὰ τὸν πανηγυρισμὸν τῆς ἡμέρας ταύτης καθ' ἣν ὁ Παντοκράτωρ Κύριος ἠυδόκησεν νὰ ἀποστείλῃ τὸν Μονογενῆ του Υἱόν καὶ Λόγον διὰ νὰ λάβῃ σάρκα καὶ ὀστά καὶ νὰ ἐνδυθῇ τὸ «ἀνθρώπινον φύραμα» διὰ νὰ σώσῃ τὸ ἀπολωλὸς ποῦ ἐπὶ (6) περίπου χιλιετηρίδες εὕρισκετο εἰς τὸν κρημνὸν τῆς ἀπωλείας.

Βαθειά τραυματισμένο τὸ ἀπολωλὸς πρόβατο εὕρισκετο εἰς κατάστασιν ἀθλίαν καὶ ἡμιθανῆ καὶ ἠυδόκησεν ὁ Οὐρανὸς νὰ συγκαταβῇ ὁ Υἱὸς καὶ Λόγος διὰ νὰ μᾶς σώσῃ.

Οἱ Ἄγγελοι ἐμφανισθέντες εἰς τοὺς ἀγραυλοῦντας ποιμένας εἶπον τὰ πρωτάκουστα λόγια «ὅτι ἐτέχθη ὑμῖν Σωτὴρ (Λουκ. Β' 11)». «Ὅτι ἐτέχθη ὑμῖν σήμερον Σωτὴρ, ὃς ἐστὶ Χριστὸς Κύριος». Ἡ ἔννοια τῆς Σωτηρίας ἐπεκράτησεν διὰ μέσου τῶν γενεῶν, καὶ δι' ἡμᾶς τοὺς πιστοὺς εἶναι ὁ μοναδικὸς Σωτὴρ.

Καὶ πολὺ φυσικόν, ὅταν κάποιον τὸν σώσεις ἀπὸ κρημνόν, ἢ κίνδυνον ἐν θαλάσῃ τότε τὸ πρόσωπον ποῦ σώζει λέγεται Σωτῆρας. Καὶ ὁ Χριστὸς μᾶς ἔσωσε ἐκ τοῦ προπατορικοῦ ἀμαρτήματος, μὲ τὸ ὅποιον ὀλόκληρος ἡ ἀνθρωπότης ἦταν βεβαρημένη. Κατὰ τὸν θεῖον Ἰωάννην «Ὁ Λόγος Σάρξ ἐγένετο καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν». Ὁ Λόγος ἐγίνετο ἀνθρώπος καὶ ἐζησε μεταξύ μας ὀλόκληρα 33 χρόνια, μᾶς συναναστράφη καὶ ἐθυσιάσθη διὰ τὴν σωτηρίαν τοῦ ἀνθρωπίνου γένους.

Σήμερα λοιπὸν καλούμεθα ἀγαπητά του ἐν Κυρίῳ τέκνα νὰ συνεορτάσωμεν αὐτὸ τὸ ὑψιστον γεγονός καὶ νὰ γονυπετήσωμεν μπροστὰ στὸ λίκνον τοῦ νεογεννηθέντος Ἰησοῦ, καὶ νὰ προσφέρωμεν εἰς Αὐτόν πνευματικὰ δῶρα, Σμύρναν, Χρυσόν καὶ Λίθον, τὰ ὅποια ἐξαργυροῦνται σήμερον μὲ δάκρυα χαρᾶς καὶ ἀγαλλιᾶσεως.

Ἡ παγκόσμιος Ἱστορία ἐμοίρασεν τὸν χρόνον πρὸ Αὐτοῦ καὶ μετὰ Αὐτόν, καὶ δικαίως ἐπραξεν, διότι δὲν ὑπάρχει σημαντικότερον καὶ πλέον μοναδικὸν γεγονός εἰς τὴν παγκόσμιον Κονίστραν.

Προφηταὶ προανήγγειλαν τὴν ἔλευσιν καὶ ὁ κόσμος ὅλος προσεδόκει τὴν ἔλευσιν Του καὶ καλὸν εἶναι νὰ ἐνθυμηθῶμεν ἐφ' ὅσον αὐτὸ εἶναι πρόσφατον εἰς τὴν μνήμην μας τὸ τί εἶπε ὁ Μεγαλομάρτυρας Ἀρτέμιος πρὸς τὸν Παραβάτην Ἰουλιανόν διὰ νὰ βοηθηθῶμεν πῶς καὶ ὁ εἰδωλολατρικὸς κόσμος προσεδόκει τὴν ἔλευσιν τοῦ Μοναδικοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ προσώπῳ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ ἀπὸ Ναζαρέτ.

Ἡ Πυθία θρηνολογοῦσα εἰς τοὺς Δελφούς ἐλεγεν:

«Ὡ τρίποδες θρηνήσατε καὶ σεῖς ἐπήγεν ὁ Ἀπόλλων εἰς τὴν ἀπώλειαν· ἐπειδὴ ἀνθρώπος μέ ἀναγκάζει, ἀνθρώπος οὐράνιος καὶ αὐτὸς ποῦ ἐπαθεν ἦτο Θεός, ἡ θεότης δὲ αὐτῇ οὐδὲν ἐπαθεν».

Διακατέχομαι ἀπὸ τὴν ἐπιθυμίαν νὰ σᾶς ἀναφέρω ἓνα μέρος τοῦ λόγου τὸν ὅποιον ἐξεφώνησεν ὁ σοφὸς καὶ ἄριστος τεχνίτης τοῦ λόγου, ὁ πρεσβύτερος Κωνσταντῖνος Οἰκονόμου ὁ ἐξ Οἰκονόμων ἐν Ἀλεξανδρείᾳ εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ 19ου αἰῶνος. Εἶναι ἐλαφρῶς διασκευασμένος μὲ τὴν ἐπικρατοῦσαν σήμερον διαλεκτικὴν, καὶ καλεῖσθε, τέκνα μου, νὰ ἀπολαύσετε τὸ μεγαλεῖον του:

«Διὰ χιλιοστὴν καὶ δις χιλιοστὴν φορὰν πανηγυρίζομεν τὴν κατὰ σάρκα γέννησιν τοῦ Υἱοῦ καὶ Λόγου τοῦ Θεοῦ καὶ ἀναμνησθῶμεν τὰ μεγάλα ἐκεῖνα κοσμοσωτήρια γεγονότα τὰ ἀποτελοῦντα τὸ στήριγμα τῆς πίστεως, ἐλπίδος καὶ ἀγάπης μας. Διὰ χιλιοστὴν καὶ δις χιλιοστὴν φορὰν πρόκειται νὰ ἀτενίσωμεν μὲ τὰ ψυχικὰ μας ὄμματα καταβαίνουσιν ἐπὶ γῆς τὴν ἄπειρον Θεότητα καὶ ταπεινουμένην μέχρι τοῦ ἀνθρώπου, ἵνα τὸν ἀνθρώπον θεώσῃ καὶ εἰς οὐρανοὺς προσαγάγῃ. Τὰ πάντα σκιρτοῦν καὶ ἀγάλλονται διὰ τὴν τελουμένην χαρμόσουν κατὰ βασιν. Ἡ γῆ εὐπρεπίζει τὸ σπήλαιον, ἐντὸς τοῦ ὁποῦ θά κλίνη τὴν κεφαλὴν ἡ Κεφαλὴ τῶν Χριστιανῶν. Οἱ ποιμένες ἀγραυλοῦν προσμένοντες τὰ

χαρμόсуна εὐαγγέλια. Οἱ ἐξ ἀνατολῶν βασιλεῖς μακρυνόν ταξειδίον ἀναλαμβάνουν, διὰ νά ἔλθουν ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν πρωτοφανοῦς ἀστέρος εἰς προσκύνησιν τοῦ παγκοσμίου Βασιλέως. Στρατιαὶ ἀγγελικαί, μεταξύ οὐρανοῦ καὶ γῆς αἰωρούμενοι, θ' ἀναμέλπουν: «Δόξα ἐν Ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη!» Μήπως ἡμεῖς θά ὑστερήσωμεν; Ὁχι, ἀδελφοί μου. Ἀλλὰ τὴν πίστιν προβαλλόμενοι ὡς ἀστέρα, θά σπεύσωμεν ἐν χαρμονῇ καὶ ἡμεῖς εἰς προσκύνησιν τοῦ ἁγίου Βρέφους τῆς Βηθλεέμ. Θ' ἀσπασθῶμεν τὴν φάτνην. Θά περιπτυχθῶμεν τὰ σπάργανα. Θ' ἀνοίξωμεν τοὺς θησαυροὺς τῶν καρδιῶν μας καὶ θά προσφέρωμεν εἰς τὸν ὑπὲρ ἡμῶν νηπιάσαντα τὴν

ἀφοσίωσίν μας. Ἀλλ' ἰδίως θ' ἀνοίξωμεν τῆς διανοίας τὰ ὄμματα καὶ θά μελετήσωμεν τὸ μέγα τοῦτο μυστήριον ἐνισχύον τὴν πίστιν μας, κρατύνον τὴν ἐλπίδα μας καὶ καλλιεργοῦν τὴν ἀγάπην μας τὸς τὸν ἐνανθρωπήσαντα Θεόν».

Καταλήγοντας σὰς εὐχομαι ἐξ ὅλης ψυχῆς τὸ Βρέφος τῆς Βηθλεέμ νά καταυγάξῃ τὰς καρδίας σας, σεῖς δὲ πάνοπλοι, ἐξομολογούμενοι καὶ ἐν μετανοίᾳ νά δεχθῆτε τὰ θεῖα δῶρα τὰ ὅποια χαρίζει ἡ κοσμοσωτήριος ἔλευσις ἐπὶ τῆς Γῆς τοῦ Κυρίου μας.

Ο ΠΕΙΡΑΙΩΣ ΚΑΙ ΣΑΛΑΜΙΝΟΣ
ΓΕΡΟΝΤΙΟΣ

Ἐπὶ σεπτοῖς Ὀνομαστηρίοις τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος τῶν Γ.Ο.Χ. κ.κ. Χρυσοστόμου Β' εὐχόμεθα αὐτῷ μακροήμερευσιν ἐπ' ἀγαθῷ Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας καὶ Ἀγῶνος ἡμῶν.

Η ΣΥΝΑΞΙΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Τὴν δευτέραν ἡμέραν τῆς τοῦ Χριστοῦ Γεννήσεως ἐορτάζει ἡ Ἐκκλησία μας τὴν Σύναξιν τῆς Κυρίας Θεοτόκου καὶ τὴν τάσσει οὕτω δευτέραν Μεγάλην Ἐιρπὴν εἰς τὸ Θεῖον Ἑορτολόγιόν της.

Καὶ τοῦτο διότι ἡ νέα κόρη Μαριάμ ἡ ἀπὸ Βηθλεέμ διαδραματίζει κύριον καὶ πρωταρχικόν ρόλον ἐν τῇ Γεννήσει τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ Υἱοῦ της

Εἰς αὐτὴν ὁ Ἄγγελος ἀπεστάλη ἀπὸ τὰ οὐράνια δώματα διὰ νά τὴν εὐαγγελίσῃ, τὴν ἐνανθρώπισιν τοῦ Λόγου τοῦ Θεοῦ, καὶ εἰς αὐτὴν ἔδωκεν τὴν προσωνυμίαν «Κεχαριτωμένη». Ἐκτοτε ἡ ὀνομασία αὐτὴ παραμένει ἀναλλοίωτος, καὶ ἐκφέρεται ἀπὸ στόμα σὲ στόμα τοῦ πληρώματος τῆς Ἐκκλησίας τοῦ πιστεύοντός, τὸ ἀπερίγραπτον γεγονός τῆς εὐδοκίας τοῦ Πατρὸς, νά ἐνανθρωπίσῃ ὁ Μονογενὴς Του Υἱός καὶ νά λάβῃ Σάρκα διὰ νά σώσῃ τὸν ἄνθρωπον. Οἱ αἰῶνες διέρρυσαν καὶ διαρρέουν καὶ ἡ γλυκυτάτη προσωνυμία «Κεχαριτωμένη» παραμένει εἰς τὰ στόματα τῶν ὑμνητῶν της. Ἡ ἴδια ἡ νεαρά κόρη ἐπροφήτευσεν πρὸς τὴν ἐξαδέλφην της τὴν Ἐλισάβετ λέγουσα: «Ἰδοὺ γάρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί» (Λουκ. Α' 48).

Καὶ τῷ ὄντι (2) χιλιάδες ἔτη ἀφ' ὅτου ἐλέχθη αὐτὸ τὸ προφητικόν ἀπὸ τὰ χεῖλη της, καὶ αὐτὸ τοῦτο ἐπαναλαμβάνεται ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ χωρὶς διακοπὴν.

Καὶ διὰ τὴν ἐνισχύσωμεν, τὰς ὀλίγας γραμμάς, ποῦ χαράσσομεν, ὁλόκληρος ὁ Ἑλληνισμός ἐξεστράτευσεν, διὰ τὴν ἀσπασθῆ τὴν Ἁγίαν Εἰκόνα τοῦ «Ἁγίου Ἐσθίν» ποῦ κατεύθασεν, ἀπὸ τοῦ Ἁγίου Ὄρους. Καὶ διὰ τὴν ἀσπασθῆ τις, ἔπρεπε μὲ σειρὰν νὰ ὑπομένη ὠρισμένας ὥρας ὀρθοστασίας, διὰ τὴν δυνθῆ νὰ προσκυνήσῃ. Αὐτὸ εἶναι ἓνα μικρὸν δεῖγμα τῆς πρὸς τὴν Κυρίαν Θεοτόκον λατρείας μας! Δὲν ὑπάρχει Χριστιανὸς βεβαπτισμένος εἰς τὸ ὄνομα τῆς Ἁγίας Τριάδος ποῦ νὰ μὴν ὑφαίνει ὕμνους πρὸς τὴν Θεομήτορα. Ἄν τὰ χεῖλη τοῦ κάθε χριστιανοῦ τὴν ὕμνουν ἀνελλιπῶς ὅλην τὴν ἡμέραν ἐρωτῶ τότε, αὐτὸ τὸ ὅποιον εἶπε ἡ Παναγνος Κόρη τῆς Βηθλεὲμ πρὸς τὴν Ἐλισάβετ, εἰς τὴν Ὀρεινὴν τῆς Ἰουδαίας, δὲν ἔχει πλήρη τὴν δικαίωσίν του;

Μικρὴ εἶναι ἡ διάταξις ἐν τῇ Ὀρθοδόξῳ λατρείᾳ ἢ Ἐννάτῃ Ὁδῇ, κάθε Κανόνος, νὰ εἶναι ἀφιερωμένη πρὸς τὴν Δέσποιναν τοῦ παντός; Ὅλον τὸ πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας κατὰ τὴν 9ην Ὁδὴν «ἐγειρεται» καὶ ἀποτίει φόρον ὑψίστης τιμῆς πρὸς τὴν Ἀνασσαν τῶν Ἀνασσῶν, τὴν Κεχαριτωμένην.

Ἀλλὰ ὡς ἐντοπίζωμε, τὰ, αὐτὴν τὴν ἡμέραν, λαμβανόμενα χώραν, διὰ τὴν λάβωμεν πλήρη συναισθησὶν τοῦ γεγονότος τῆς τοῦ Χριστοῦ Γεννήσεως.

Μὲ τὴν προτροπὴν τῶν Ἀγγέλων εἰς τοὺς ποιμένας ὅτι θὰ εὕρουν ἐσπαργανωμένον Βρέφος ἐν τῇ Φάτνῃ, ἀμέσως ἐσπευσαν καὶ προσεκήνυσαν τὸν Σωτῆρα, καὶ ἀνήγγειλαν εἰς τὸν Ἰωσήφ καὶ τὴν Μαριάμ τὰ διατρέξαντα, τὸ πῶς οἱ Οὐρανοὶ ἀνήγγειλαν τὴν Γέννησιν Ἐκείνου, τί ἀκριβῶς διεμείφθη ματαξὺ αὐτῶν, καὶ τῶν αἰνούντων Ἀγγέλων.

Ἐπιγραμματικὰ ἀναφέρει ὁ Θεῖος Εὐαγγελιστὴς Λουκᾶς, ὅτι ἡ παρθένος «Συνετήρει τὰ ῥήματα αὐτὰ ἐν τῇ καρδίᾳ της» (Λουκ. Β' 19). «Ἡ δὲ Μαριάμ συνετήρει τὰ ῥήματα ταῦτα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς», βλέπουσα τὴν ὑψίστην τιμὴν, ποῦ ἐδέχθη ἀπὸ τὸν Τριαδικόν Θεόν, νὰ γεννήσῃ τὸν ἄπειρον Δημιουργόν.

Καὶ εἰς ἄλλην περίπτωσιν ἡ Γραφή ἀναφέρει ὅτι ἡ Μαριάμ συνετήρει καὶ «συμβάλλουσα» τὰ ὁρώμενα καὶ τὰ ἀκουόμενα. Ἄλλ' ἐκεῖνο τὸ ὅποιον συνεκλόνησεν τὴν ὑπαρξίν της, ἦσαν τὰ προφητικὰ λόγια τοῦ Συμεῶνος ἐν τῷ Ναῷ τοῦ Σολομώντος, ὅτι θὰ διέλθῃ ἀπὸ τὴν καρδίαν της «ρομφαία», δηλαδὴ ἐπεφύλασεν ὁ Υἱὸς της διὰ τὴν πανάμωμον Μητέρα Του ὅτι θὰ διέλθῃ ἐκ τῆς καρδίας της μάχαιρα διὰ τὴν ἀνοιχθοῦν μ' αὐτὴν οἱ διαλογισμοὶ (ἀμφιβολία καὶ ἀντιγνώμια) εἰς τὸν κόσμον. Καὶ ἐνῶ διὰ τὸν ἑαυτὸν του προώρισεν, ἐσχάτην ταπείνωσιν, ἐμπαιγμούς,

Σταυρόν καὶ Ταφὴν, διὰ δὲ τὴν πανάμωμον καὶ Ἀγνὴν Μητέρα Του, ἐπεφύλασεν αὐτὴν τὴν πνευματικῶς νοουμένην ὑψίστην τιμὴν.

Ἀλλὰ περαίνοντες τὸν λόγον ὡς ἀναφερθῶμεν εἰς τὸν Κανόνα τοῦ Ἁγίου Κλήμεντος πρὸς Θεοτόκον, καὶ ὡς δανεισθῶμεν δύο μικρά σημεῖα, πλήρη Πνεύματος Ἁγίου διὰ τὴν προσδώσωμεν, τὸ ἀρμόζον μεγαλεῖον τῆς παναμώμου Κόρης, ἡ ὁποία παρίσταται, καὶ εἰς ἡμᾶς τοὺς εὐτελεῖς, διορθοῦσα τὰ τῆς χριστιανικῆς βιοτῆς μας.

Κλήμης (Ἀρχιεπίσκοπος Βουλγαρίας -916-)

(Μαθητῆς Ἁγίου Κυρίλλου καὶ Μεθοδίου)

A. «Ἡ Καλλονὴ τῶν σεπτῶν Ἀγίων Ἀγγέλων ἡ ἁρμονία τῶν ἀνθρώπων ἀπάντων σὺ εἰ Ἀχραντε Κόρη, ἡ γεννήσασα Θεὸν προαιώνιον»

B. «Σὺ γέγονας ὑπερφυῶς Θεογεννήτορ οἰκητήριον ὄντως τοῦ πάντων Βασιλέως καὶ χρυσοειδὴς Κιβωτός, τοῦ νόμου, νομοθέτην ἐνδὸν ἔχουσα Θεὸν σωματούμενον»

Ἄς σταθοῦμε, ἀγαπητὰ μου τέκνα, εἰς τὸν λίκ τῆς Βηθλεὲμ καὶ κατασπασθῶμεν τὴν πανάμωμον Μητέρα Του, ἡ ὁποία ἵσταται εἰς τὸ ἔργον τῆς Ἀνασσημιουργίας τοῦ ἀνθρώπου διαδραματίζουσα, κυρίαν, καὶ ἀξιόλογον θέσιν διὰ τὴν ὁποίαν τῆς ἔταξε ὁ Υἱὸς καὶ Θεὸς Της.

ΦΘΙΩΤΙΔΟΣ ΚΑΙ ΘΑΥΜΑΚΟΥ

ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ

Εἰς τὸν ἐορτάζοντα Μητροπολίτην Χίου, Ψαρρῶν καὶ Οἰνουσῶν κ.κ. Στέφανον ἡ Φωνὴ τῆς Ὀρθοδόξιας ἐκφράζει τὰ βαθύτατα αἰσθηματὰ της ὅπως εἰς τὰς ἐπάλξεις τὰς ὁποίας εὐρίσκεται παραμένη ἀκμαῖος καὶ γενναῖος. Ὁ ἱεράρχης κ. Στέφανος ὡς Ταμίας τοῦ Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος λαμπρύνει τὴν θέσιν του καὶ καταγράφει θετικὴν ἱστορίαν, ἐφ' ᾧ ἐτάχθη.

ΠΡΟΦΗΤΙΚΑΙ ΚΑΙ ΕΘΝΙΚΑΙ ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ ΔΙΑ ΤΟΝ ΚΥΡΙΟΝ ΙΗΣΟΥΝ ΧΡΙΣΤΟΝ

Ἡ στήλη αὕτη θὰ φροντίσῃ νὰ καταγράψῃ ὁρισμένας προφητικὰς μαρτυρίας, καθὼς ἐπίσης καὶ ἐθνικὰς τοιαύτας (προσδοκία τῶν ἐθνῶν), ἀλλὰ νομίζει ὅτι δέν θὰ φθάσῃ νὰ καταγράψῃ ἔστω καὶ τὰς ἐλαχίστας τοιαύτας παρὰ μόνον ἐκείνας ποῦ εἶναι γνωστὲς σὲ γενικὲς γραμμὰς εἰς τὸ πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας, ποῦ συνηθίζει νὰ ἐρευνᾷ τὰς Γραφάς, σύμφωνα μὲ τὴν Κυριακὴν ἐντολήν.

Ἡ κατηγορία αὕτη τοῦ πληρώματος εἶναι δυστυχῶς «μικρά» διότι εἰς αὐτὴν δέδοται ἡ προνομία αὕτη εἴτε λόγῳ τῆς ἰδίας τῆς φύσεως, εἴτε λόγῳ ἐγκυκλίου μορφώσεως ποῦ ἔτυχε.

Βέβαια, ἡ Ἐκκλησιαστικὴ ὕμνολογία εἶναι πλούτος ἀπροσπέλαστος, γι' αὐτὸν ποῦ εὐρίσκεται κοντὰ εἰς αὐτὴν, σὰν τοὺς ἱερεῖς, ἱεροκήρυκες, τοὺς ἱεροψάλτες. Καὶ ἐπὶ τὴν βάσει αὐτῶν ποῦ γνωρίζουν ἢ ὑπεπεσαν εἰς τὴν ἀντίληψίν των, ἃς προβῶμεν εἰς τὴν ἐκτίμησιν τῶν ἀνωτέρω. Ἡ ἐργασία ὁμῶς αὕτη πόρρω ἀπέχει, ἀπὸ τὴν ἐπιστημονικὴν ἐρευναν.

Προτοῦ καταγράψομεν ὁρισμένα γύρω ἀπὸ τὴν μαρτυρίαν τοῦ εἰδωλολατρικοῦ κόσμου, ἃς πλησιάζομεν, μετὰ δέους, τοὺς προφῆτας Μεγάλους τε καὶ Μικροὺς. Ἡ κατηγορία τοῦ μεγάλου ἢ τοῦ μικροῦ, ὅπως γνωρίζετε, εἶναι ἀπὸ τὰ κείμενα τῆς Γραφῆς, γιατί ὑπάρχουν μικροὶ Προφῆται μὲ ἐλάχιστα κεφάλαια προφητικά, οἱ ὅποιοι εἶναι σημαντικοὶ ὅπως π.χ. ὁ Ζαχαρίας ὁ Μιχαίας κ.λπ.

Καὶ ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἃς ἐπιλέξωμεν καὶ ἃς ἀρχίσωμεν ἀπὸ τὸν Προφήτην Ἡσαΐαν, τὸν μεγαλοφωνότατον, ὅπως τὸν ἀποκαλεῖ ἡ Ἐκκλησία,

1) Ἡσαΐας 9.6 (7ος π.χ. αἰών).

«Ὅτι παιδίον ἐγεννήθη ὑμῖν,
Υἱός καὶ ἐδόθη ὑμῖν, οὗ ἡ ἀρχὴ
ἐγεννήθη ἐπὶ τοῦ ὤμου αὐτοῦ καὶ
καλεῖται τὸ ὄνομα αὐτοῦ μεγάλης
βουλῆς ἄγγελος, θαυμαστός σύμβουλος
Θεὸς ἰσχυρός, ἐξουσιαστής ἀρχῶν εἰρήνης»

Καθαρὴ εἰκόνα τοῦ Θεανθρώπου, παιδίον, υἱός, Οὗ ἡ ἀρχὴ ἐπὶ τοῦ ὤμου αὐτοῦ, δηλ. ΑΝΑΡΧΟΣ. Μόνον ὁ Θεὸς εἶναι ἀναρχος. Μεγάλης βουλῆς

ἄγγελος, Θεὸς ἰσχυρός «Νομίζομεν μόνον οἱ Εὐαγγελισταὶ θὰ ὠμίλουν μὲ αὐτοὺς τοὺς χαρακτηρισμούς».

2) Ἀμώς Θ' 11 (795 π.Χ.)

Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀναστήσω τὴν σκηνὴν Δαυὶδ τὴν πεπτωκυῖαν..... καὶ ἀνοικοδομήσω αὐτὴν ὡς ἐν ἡμέραις ἀρχαίαις, ...καὶ εἰς πάντα τὰ ἔθνη, ἐφ' ἃ κέκληται τὸ ὄνομά μου.

3) Ἀββακούμ Γ' 1, 3, 4 (650 π.Χ.)

Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαιμάν ἤξει καὶ ὁ Ἅγιος ἐξ ὄρους Φαράν, ἐκάλυψεν οὐρανοὺς ἡ δόξα αὐτοῦ, καὶ τῆς αἰνέσεως αὐτοῦ πλήρης ἡ γῆ....

4) Σοφονίας Γ' 14-15 (630 π.Χ.)

Χαῖρε θύγατερ Σιών.... Βασιλεὺς Ἰσραὴλ
Κύριος ἐν μέσῳ σου, καὶ οὐκ ὄψει κακὰ οὐκέτι...

5) Δανιήλ Ζ' 13-14 (620 π.Χ.)

Ἐθεώρουν ἐν ὁράματι νυκτός καὶ ἰδοὺ μετὰ τῶν νεφελῶν τοῦ Οὐρανοῦ ὡς υἱὸς ἀνθρώπου.... καὶ ἐδόθη αὐτῷ ἡ ἀρχή, καὶ ἡ δόξα καὶ ἡ βασιλεία... ἐξουσία αὐτοῦ, ἐξουσία αἰώνιος...

6) Ζαχαρίας Β' 10 (520 π.Χ.)

Τέρπου καὶ εὐφραίνου θύγατερ Σιών διότι ἰδοὺ ἐγὼ ἔρχομαι καὶ κατοικήσω ἐν μέσῳ σου λέγει Κύριος...

7) Μιχαίας (κεφ. 5. 1-3) 7ος αἰών

Καὶ Σὺ Βηθλεέμ, οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ μὴ ὀλιγοστός εἶ ἐν χιλιάσιν Ἰούδα· ἐκ σοῦ γάρ μοι τοῦ εἶναι εἰς ἄρχοντα ἐν τῷ Ἰσραὴλ καὶ αἱ ἐξοδοὶ ἀπ' ἀρχῆς ἡμερῶν αἰῶνος (Ἄναρχος, ὡς εἵπομεν, μόνον ὁ Θεός).

8) Βαρούχ 3.36-38

Οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὐ λογισθήσεται ἕτερος πρὸς αὐτόν. Ἐξεῦρεν πᾶσαν ὁδὸν ἐπιστήμης καὶ ἔδωκεν αὐτὴν Ἰακώβ τὸ παιδί αὐτοῦ.... Μετὰ δὲ ταῦτα ἐπὶ τῆς Γῆς ὤφθη καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφη (Θεάνθρωπος)

Ἐπ' ὀλίγον, ἃς σταματήσωμεν τὰ τῶν προφητῶν καὶ νὰ τονίσωμεν, πῶς ὅλος ὁ ψαλτὴρ τοῦ προφητάνακτος Δαυὶδ εἶναι Χριστολογικὸς καὶ μεσσιανικός. Αἱ χρησιμολογίαι ἐκ τῶν ἐθνικῶν εἶναι πάμπολλαι,

καί μερικοί ἐξ αὐτῶν εὐρίσκονται εἰς τὰς ἀπολογίας τῶν μεγάλων μαρτύρων μας, ὡς Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου, Ἀρτεμίου τοῦ Μεγαλομάρτυρος, Αἰκατερίνης τῆς Μεγαλομάρτυρος, πολλοὶ τῶν ὁποίων κατὰ καιροὺς ἐδημοσιεύθησαν.

Χαρακτηριστικῶς ὥς ἀναφέρωμεν μόνον ἓνα χρησιμὸν ὁ ὁποῖος ἀναφέρεται ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τοῦ Κικέρωνος 106-44 π.Χ. ἐν μικρᾷ παραφράσει.

Αὐτὸς ἐπὶ Ρώμης καὶ Αἰγύπτου βασιλεύσει...

τότε δὴ βασιλεία μεγίστη ἀθανάτου βασιλέως, ὅστις θὰ φανῇ μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων. Θὰ ἔλθῃ ὡς Ἀγνὸς Βασιλεύς.

Ἀλλὰ ὥς σταματήσωμεν εἰς τὸν Ἰουδαῖον Ἰώσηπον, σύγχρονον τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ νὰ ἀναγράψωμεν τὴν περιλάλητον περικοπὴν τοῦ τὴν εὐρισκομένην εἰς τὸ 18ον Βιβλίον Ἀρχαιολογίας του. Μνεῖαν κάμνομεν διὰ τὸν Ἰώσηπον, ὁ ὁποῖος ὡς ἀναφέρεται, ἐξετιμᾶτο ἰδιαιτέρως ἀπὸ τὸν Ἅγιον Ἰερώνυμον καὶ τὸν Εὐσέβιον τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἱστορίας:

«Γίνεται δὲ κατὰ τοῦτον τὸν χρόνον Ἰησοῦς, σοφὸς ἀνὴρ, παραδόξων ἔργων ποιητής, διδάσκαλος ἀνθρώπων τῶν ἡδονῆς τ' ἀληθῆ δεχομένων. Καὶ πολλοὺς μὲν Ἰουδαίους, πολλοὺς δὲ καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐπηγάγετο. Ὁ Χριστὸς οὗτος ἦν... ἐφάνη γὰρ αὐτοῖς τρίτην ἔχων ἡμέραν πάλιν ζῶν, τῶν θεῶν προφητῶν ταῦτα καὶ ἄλλα μύρια θαυμάσια περὶ Αὐτοῦ εἰρηκότων».

Καὶ ὥς ἐπανθίσωμεν τὰ γραφόμενά μας μ' ἓνα μέρος τοῦ λόγου τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσόστομου Mign. LXIII σελ. 821 ἐν μεταφράσει ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς πανευφροσύνου ἡμέρας τῆς τοῦ Χριστοῦ Γεννήσεως γιὰ νὰ πλησθῶμεν χάριτος καὶ θείας εὐλογίας:

«Ἐφθασεν ἡ ἐορτὴ ὅλων τῶν ἐορτῶν καὶ ἐγέμισεν ὁλόκληρον τὴν οἰκουμένην ἀπὸ εὐφροσύνης· ἡ ἐορτὴ, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ τὴν ἀκρόπολιν ὅλων τῶν καλῶν, ἡ ὁποία εἶναι ἡ πηγὴ καὶ ἡ ρίζα ὅλων τῶν ἀγαθῶν, τὰ ὁποία ἔχομεν ἡμεῖς οἱ ἄνθρωποι, ἡ ἐορτὴ διὰ τῆς ὁποίας ἠνοιχθῇ διὰ τοὺς ἀνθρώπους ὁ οὐρανός, ἐστάλη εἰς τοὺς ἀνθρώπους τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ.

Ἐφθασεν ἡ ἐορτὴ διὰ τῆς ὁποίας κατεκρημνίσθη ὁ μεσότοιχος, ὁ ὁποῖος ἐχώριζε τοὺς ἀνθρώπους ἀπὸ τὸν Θεόν, διὰ τῆς ὁποίας διελύθη ὁ φραγμός, διὰ τῆς ὁποίας ἠνώθησαν ἐκεῖνα ποῦ ἦσαν προηγουμένως χωρισμένα, διὰ τῆς ὁποίας ἐσβησε τὸ σκότος καὶ ἔλαμψε τὸ φῶς, διὰ τῆς ὁποίας ὁ οὐρανός

ἐδέχθη τὸν ἄνθρωπον, ὁ ὁποῖος ἐπλάσθη ἀπὸ γῆν, καὶ ἡ γῆ ἐδέχθη Ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος κάθηται ἐπὶ τῶν Χερουβίμ· δι' αὐτῆς οἱ δοῦλοι ἐγίναν ἐλεύθεροι, οἱ ἐχθροὶ τοῦ Θεοῦ ἐγίναν υἱοὶ τοῦ Θεοῦ καὶ ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἦσαν ξένοι διὰ τὸν Θεὸν ἐγίναν κληρονόμοι τοῦ Θεοῦ. Δι' αὐτῆς διελύθη ἡ προαιώνια ἐχθρα καὶ ὁ μακρὸς πόλεμος μεταξὺ Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων καὶ ἦλθεν ἡ εἰρήνη, τὴν ὁποίαν ἐπόθουν καὶ οἱ Δίκαιοι καὶ οἱ Ἄγγελοι.

Ποία ἄλλη ἐορτὴ ἡμπορεῖ νὰ θεωρηθῇ τόσο σπουδαία καὶ μεγάλη ὅσον αὕτη; Ὁ Θεὸς ἦλθεν ἐπὶ τῆς γῆς, ὁ ἄνθρωπος ἀνῆλθεν εἰς τὸν οὐρανόν, Ἄγγελοι ἐορτάζουν μαζὶ μὲ τοὺς ἀνθρώπους, οἱ ἄνθρωποι συναναστρέφονται μὲ τοὺς Ἀγγέλους καὶ τὰς ἄλλας οὐρανίας Δυνάμεις· οἱ δαίμονες φεύγουν, ὁ θάνατος κατηργήθη, ὁ Παράδεισος ἠνοιχθῇ, ἡ προπατορικὴ κατὰρα ἐξηφανίσθη, ἡ ἁμαρτία ἐξεδιώχθη ἀπὸ τὸ μέσον τῶν ἀνθρώπων, ἡ πλάνη κατηργήθη, ἡ ἀλήθεια ἐπανῆλθε· καὶ ἡ ἀνθρώπινη φύσις, ἐνεκα τῆς ὁποίας τὰ Χερουβίμ ἐφύλαττον τὴν εἴσοδον τοῦ Παραδείσου, σήμερον ἠνώθη μὲ τὸν Θεόν».

ΧΡΗΣΤΟΣ Μ. ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

«Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ»
ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ

Ε Κ Δ Ο Σ Ι Σ:

ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΑΝΙΓΓΟΣ 32 — ΑΘΗΝΑΙ — ΤΗΛ. 36.28.280
Ὁ Πρόεδρος Πειραιῶς & Σαλαμίνος ΓΕΡΟΝΤΙΟΣ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΥΛΗΣ ΚΑΙ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

Χρ. Μ. Χαλβατζῆς — Ἀναγνώστης

Συντάσσεται ὑπὸ Ἐπιτροπῆς

Κάνηγος 32 — Ἀθῆναι 106 82

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ:

Ἐσωτερικοῦ: Ἐτήσια δραχμὰς 500

Ἐξωτερικοῦ: Ἐτήσια δολλάρια 30

Τιμὴ Φύλλου δρχ. 30

Ἐπεύθυνος Τυπογραφείου

ΝΙΚΟΣ ΑΡΓΥΡΟΣ

Μεθώνης 4 - Τηλ. 36.22.982

ΑΓΙΟΣ ΛΟΥΚΙΑΝΟΣ, Ο ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΣ ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΣ ΑΝΤΙΟΧΕΙΑΣ

Παρ' όλον τό γεγονός ότι εύρισκόμεθα ἐν ἡμέραις τῶν Ἁγίων Χριστουγέννων καὶ ἐπρεπε ἄλλη «γραφὴ» σχέσιν ἔχουσαν μὲ τό ἐπίσημον τῆς ἐορτῆς ν' ἀπασχολήσῃ τὴν στήλην αὐτήν, ἐν τούτοις ἐθεωρήσαμεν σκόπιμον νά γράψωμεν ὠρισμένα περὶ τοῦ Ἁγίου μάρτυρος Λουκιανοῦ, ἐπισήμου μὲν ἐν μάρτυσι, ἀλλὰ ἀγνώστου διὰ τό μεγαλύτερον πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας. Μερικά χαρακτηριστικά γνωρίσματα τοῦ ἁγίου εἶναι τόσο ἐυγλωτα καὶ «ἐπαγωγικά» πρᾶγμα ποῦ μᾶς προτρέπει νά πράξωμεν οὕτω. Ἄς ἔχῃ δόξαν ὁ Θεός.

Εύρισκόμεθα εἰς τόν χρόνον τοῦ Μαξιμιανοῦ, λίγα χρόνια πρό τῆς ἐμπεδώσεως τῆς Εὐσεβείας, παρὰ τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου τοῦ Μεγάλου.

Ἡ λύσσα τοῦ πρώτου, εἰδωλολάτρου Αὐτοκράτορος, νά εἰσαγάγῃ εἰς μαρτύριον ὅλον τόν χριστιανικόν κόσμον ἦτο τοιαύτη, ὥστε ἐπὶ τῶν ἡμερῶν του καὶ ἄωρα βρέφη καὶ μικρά παιδία ἀκόμη ὑπέστησαν μαρτύριον, μὴ θέλοντα αὐτά βουλῆσαι Θεοῦ, νά γευθοῦν τὰ μιάσματα τῶν εἰδωλοθύτων.

Ὁ Ἅγιος Λουκιανός, ὅστις ἐορτάζει τὴν 15ην Ὀκτωβρίου, ἐτέλει θαύματα καὶ σημεῖα ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῆς Ἀντιοχείας, διότι εἶχεν τόν πνευματικόν πλοῦτον τόν ἀποκτηθέντα ἀπὸ τὴν θύραθεν παιδείαν ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν Θεόν Σοφίαν.

Οἱ ἀγῶνες του ἦσαν παροιμιώδεις, δέν ἄφηνε καὶ ἐλάχιστον χρόνον νά φύγῃ, ἐπὶ ματαίῳ, διότι ἐγνώριζε καλῶς τό τοῦ Θεοῦ Παύλου Κολ. 4. 5 «Ἐν σοφίᾳ περιπατεῖτε πρὸς τοὺς ἔξω, τόν καιρόν ἐξαγοραζόμενοι»! Ἐκτός τῆς ἀνελεipoῦς τελέσεως τῶν μυστηρίων τῆς Ἐκκλησίας, καὶ ἄλλου κοινωνικοῦ ἔργου ποῦ ἐπετέλει ἐν τῇ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ τῆς Ἀντιοχείας, ὁ Λουκιανός ἔτρεχε νά ἐμψυχώσῃ χριστιανούς οἱ ὅποιοι πρό τῶν φρικτῶν μαρτυρίων, ἐλιποψυχοῦσαν. Ἦταν δηλ. ὁ ἄνθρωπος ποῦ ὅταν ἐβλεπε λιποψυχούντας, ὑφίστατο ὁ ἴδιος ψυχικόν ἄλγος καὶ ἔτρεχε νά ἐπανορθώσῃ τὰ ἐλλείποντα!

Ἔτσι μεταξύ τῶν πολλῶν ποῦ ἐνεθάρρυνε, νά προχωρήσουν πρὸς τό μαρτύριον ἦσαν καὶ 40 στρατιῶται οἱ ὅποιοι ἦσαν ἐτοιμοὶ νά ἐξομώσουν. Ἡ πει-

σικότης του (δῶρον τοῦ Θεοῦ) πρὸς τοὺς μάρτυρας, ἦταν παροιμιώδης, ἡ δέ θεία του μορφή, ἀνεζωογόνει τοὺς πάντας. Οὐδεὶς ἠδύνατο νά τόν δεῖ κατὰ πρόσωπον, διότι ἦτο ἐμπλεως θείας ἐλλάψεως. Λέγεται, ὅτι καὶ αὐτός ὁ Μαξιμιανός ὅταν πολλές φορές τόν ἀνέκρινε διὰ νά τόν πείσῃ νά θύσῃ εἰς τὰ εἰδῶλα, ἐφοβεῖτο νά ἴδῃ τό πρόσωπόν του, καὶ τόν ἀνέκρινε, ἐρωτώντας τον μέσω τρίτων.

Δέν θά ἦτο, ἐκτός λόγου, ἐάν δέν ἐγράφετο τό θαυμαστόν, τό ὁποῖον τοῦ ἐχάρισεν ἡ Ἁγία Τριάς, νά φαίνεται ἢ νά μὴν φαίνεται ὅπου ἤθελε, νά ἐμφανίσῃ τό πρόσωπόν του, ἀλλὰ παράλληλα νά ἀναφέρωμε ὅτι ἡ μόρφωσις τὴν ὁποίαν κατεῖχε, ἦτο τοιαύτη ὥστε νά μεταφράσῃ Παλαιάν καὶ Νέαν Διαθήκην, ὅσα κείμενα ἐξ αὐτῆς ἦσαν εἰς τὴν Ἑβραϊκὴν. Τιτάνειος προσπάθεια, ἡ ὁποία ἐπιτυχάνεται μόνον, ἀρωγῇ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἡ ὁποία μετάφρασις ὡς λέγεται, εἶναι ὁμοία τῆς τῶν Ο' Ἑγκατέλειπεν αὐτό τό θεῖον ἔργον εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Νικομηδείας.

Ἀφοῦ κατίσχυε τόν Μαξιμιανόν εἰς ὅλας τὰς περιόδους τῆς ἀνακρίσεως, ὑπέστη τὰ πάνδεινα ἀπὸ τόν Τύραννον, κάθε εἶδος μαρτυρίου, ξεσμούς, τανυσμούς, ποδοκάμην τῶν ποδιῶν του καὶ ἄλλα τὰ ὁποῖα ὑπέστη χαίρων, καὶ τὰ ὁποῖα «ἐθεράπευε» ὁ Κύριος, ὁ μέγας θεραπευτὴς σωματικῶν καὶ ψυχικῶν ἀλγημάτων. Τελικῶς κουρασθεὶς ὁ τύραννος, τόν ἀφῆκε ἐν τῇ φυλακῇ νήστιν καὶ ἄνευ ὕδατος, ἐπὶ 14 ἡμέρας.

Εἰς τὴν φυλακὴν παρ' ὅλας τὰς κακουχίας του κατῴρθωσε νά ἐπιτελέσῃ καὶ τὴν θεῖαν λειτουργίαν, ἐναποθέτων τόν θώρακά του ὡς Ἁγίαν Τράπεζαν. Ἐκοινώνησεν τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων, καθὼς καὶ ὅλους τοὺς Χριστιανούς τοὺς παρευρισκομένους, καὶ μετ' ὀλίγον παρέδωκε τό πνεῦμα εἰς τόν Μέγαν Ἀρχιερέα. Τό σκήνωμά του δέν ἠδυνήθησαν νά τό παραλάβουν οἱ Χριστιανοὶ διότι, τῇ προστάξει τοῦ αἰμοσταγοῦς Αὐτοκράτορος, ἴσως ἐν πνοῇ ἀκόμη, καθ' ἃ γράφει ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, ἐρρίφθη εἰς τὴν θάλασσαν. Τό λείψανον τοῦτο

διεφυλάχθη ανέπαφον ἐπὶ 14 ἡμέρας ἐν τῇ θαλάσῃ καὶ δελφίνι τό παρέλαβεν ἐπὶ τῆς ράχεώς του καὶ τό «παρέδωσεν» εἰς τοὺς ἀναμένοντας ἐπὶ 10 ἡμέρον, χριστιανούς ἐν τῇ ἀκτῇ.

Τὸν βίον καὶ τὴν πολιτείαν του συνέγραψε ὁ Συμεὼν ὁ Μεταφραστής, ὁ δὲ Ἅγιος ὁ Ἰωάννης Χρυσόστομος, ἔχει πλέξει δύο λόγους, σημείον ἰδιαιτέρας ἀγάπης πρὸς αὐτόν.

Ἡ Ἁγία Ἑλένη εὕρισκομένη εἰς Ἱεροσόλυμα μεταξύ τῶν ἑκατοντάδων Ναῶν τοὺς ὁποίους οἰκο-

δόμησε, ἦτο καὶ ὁ Ναὸς ὁ ἀφιερωμένος εἰς τὸν Ἅγιον Λουκιανόν.

Ἀλήθεια, ἀγαπητοὶ χριστιανοί, πόσα εὐσεβῆ διδάγματα ἔχομεν νὰ ἀντλήσωμεν ἀπὸ τὸν βίον τοῦ Ἁγίου, ὁ ὁποῖος ὁμοιάζει «μέ Πόλιν ἐπάνω Ὅρους κειμένην» ὅπως λέγει ὁ Κύριος.

Εἴθε αἱ εὐλογίαι τῆς τοῦ Χριστοῦ Γεννήσεως καὶ τοῦ Ἁγίου Λουκιανοῦ, νὰ εἶναι πάντα μαζί μας. Γένοιτο.

ΕΥΡΙΠΟΥ ΚΑΙ ΕΥΒΟΙΑΣ ΙΟΥΣΤΙΝΟΣ

Ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν ἀκουέτω (Κύριος) Δικαία ἀπόφασις κατὰ τῶν χιλιαστῶν

Ἡ κάτωθι ἀπόφασις τοῦ Πλημμελειοδικείου Ἀθηνῶν δημοσιευθεῖσα εἰς τὸν Ὁρθόδοξον Τύπον, εἶναι ἕνας φοβερός καταπέλτης κατὰ τῆς κεφαλῆς τῶν χιλιαστῶν, ἀξίζει δὲ δίκαιος ἐπαινος εἰς τὸν Ἀντισταγγελέα κ. Σ. Ε. Κατσαρέλην (Βόλος) διὰ τὴν ἀνίχνευσίν του εἰς τὰ Ποινικὰ Χρονικὰ ΛΖ' Ἀπρίλιος 1987. Οἱ Δικαστές Δ. Κανελλόπουλος, Γ. Φαρλᾶνος καὶ Ι. Λιάπης εἶναι σωστοὶ Δικασταὶ καὶ πρέπει νὰ τοὺς μνημονεύωμεν εἰς τὰς προσευχὰς μας.

ΠΛΗΜΜΕΛΕΙΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ Ἀριθμ. 51587/86

Δικαστές: Δ. Κανελλόπουλος, Πρόεδρος, Γ. Φαρλᾶνος καὶ Ι. Λιάπης.

«Ἐννοια προσηλυτισμοῦ. - Ἀρκεῖ καὶ μόνη ἡ προσπάθεια τοῦ δράστη νὰ διεισδύσῃ στὴ θρησκευτικὴ συνείδηση, ἄλλου, ἔστω καὶ ἂν τὸ χρησιμοποιούμενο μέσο ἢ τὸ παθητικὸ ὑποκείμενο εἶναι ἀπρόσφορα νὰ ἐπιφέρουν τὸ ἀποτέλεσμα. - Οἱ μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβά δὲν εἶναι γνωστὴ θρησκεία. - Διέπραξαν προσηλυτισμὸ οἱ κατηγορούμενοι πού ἀπέστειλαν τὸ ἀνήλικό τέκνο τους νὰ προσφέρῃ φυλλάδια τῶν μαρτύρων τοῦ Ἰεχωβά σὲ πιστὸ ἐξερχόμενο ἀπὸ τὴν ἐκκλησίαν μετὰ τὴν ἀπατηλὴ δῆλωση ὅτι πρόκειται γιὰ διαφημιστικὰ φυλλάδια».

Ἀπὸ τῆς διάταξιν τοῦ ἀρθρ. 4 § 2 τοῦ α. ν. 1363/1938, ὅπως τροποποιήθηκε μετὰ τὸ ἀρθρ. 2 τοῦ α. ν. 1672/1939, ἡ ὁποία εἶναι ἀπόλυτα σύμφωνη μετὰ τὰς ἰσχύουσας συνταγματικὰς διατάξεις (ΑΠ 1035/75, 997/75 Ποιν. Χρ. ΚΣΤ' 391 ὡς 380 ἀντίστοιχα), προκύπτει ὅτι προσηλυτισμὸ διενεργεῖ ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἄμεσα ἢ ἔμμεσα προσπαθεῖ νὰ διεισδύσῃ στὴ θρησκευτικὴ συνείδηση ἑτεροδόξου, σκοπώντας τὴ μεταβολὴ τοῦ περιεχομένου τῆς καὶ χρησιμοποιώντας ὅχι μόνο τὰ μέσα πού διαζευκτικῶς ἀναφέρονται στὸ πῶς πάνω ἀρθρο, ἀλλὰ καὶ ὁποιοδήποτε ἄλλο μέσο, ἀρκεῖ νὰ γίνεταί μετὰ τὸ προαναφερόμενο

σκοπὸ, ἀφοῦ ἡ μνημόνευση τῶν παραπάνω μέσων εἶναι ἐνδεικτικὴ («προσηλυτισμός ἴδια εἶναι...»). Μετὰ δεδομένα ἐξάλλου, α) ὅτι ὁ νομοθέτης χρησιμοποιοῦντας τὴ λέξη «προσπάθεια ἀνήγαγε σὲ αὐτοτελὲς ἐγκλημα τὴν ἀπόπειρα προσηλυτισμοῦ καὶ κατέστησε ἔτσι ἀξιόποινη τὴ συμπεριφορὰ τοῦ δράστη ἀνεξάρτητα ἂν ἐπέλθῃ ἢ ὄχι τὸ ἐπιδιωκόμενο ἀποτέλεσμα καὶ β) ὅτι σύμφωνα μετὰ τὸ ἀρθρ. 43 τοῦ ΠΚ καὶ ἡ ἀπρόσφορη ἀκόμη ἀπόπειρα τιμωρεῖται, δηλαδὴ καὶ ὅταν ἡ πράξις ἐκτελεσθῇ μετὰ μέσο ἢ κατὰ ἀντικείμενον τέτοιας φύσεως ὥστε νὰ ἀποβαῖν ἀπολύτως ἀδύνατη ἡ τέλεσις τοῦ ἐγκλήματος, παρέπε-
ται ἀπὸ αὐτά, κατὰ λογικὴ ἀκολουθίαν, ὅτι γιὰ τὴ συντέλεσιν τῆς ἀξιόποινης πράξεως τοῦ προσηλυτισμοῦ, ἀρκεῖ καὶ μόνη ἡ προσπάθεια τοῦ δράστη, ἔστω καὶ ἔμμεση, νὰ διεισδύσῃ στὴ θρησκευτικὴ συνείδηση ἄλλου πού δὲν εἶναι ὁμόδοξος μετὰ αὐτόν, σκοπώντας στὴ μεταβολὴ τοῦ περιεχομένου τῆς, ἤτοι τῆς μεταβολῆς τῶν θρησκευτικῶν πεποιθήσεων τοῦ ἄλλου, χρησιμοποιώντας ὁποιοδήποτε μέσο, ἔστω καὶ ἂν αὐτὸ τὸ μέσο δὲν εἶναι ἰκανὸ νὰ ἐπιφέρῃ, τὴν ἐπιδιωκόμενὴν μεταβολὴν ἢ ἂν τὸ παθητικὸ ὑποκείμενο τῆς πράξεως δὲν εἶναι ἐπιδεκτικὸ τέτοιας μεταβολῆς. Μάλιστα γιὰ τὴ στοιχειοθέτησιν τοῦ προσηλυτισμοῦ δὲν εἶναι ἀπαραίτητο αὐτὸς πού τὸν ἐνεργεῖ νὰ ὑπερέχῃ κατὰ τὴ μόρφωσιν τοῦ παθητικοῦ ὑποκειμένου τῆς πράξεως (ΑΠ 1035/75 ὅπ. π.π.). Τέλος, ναι μὲν ὑπάρχει ἀμφισβήτησις ἂν οἱ δοξασίαι τῶν μαρτύρων τοῦ Ἰεχωβά ἀποτελοῦν γνωστὴ ἢ ὄχι θρησκεία, ὅμως ἀνεξάρτητα ἀπὸ ὁποιαδήποτε σκοπιμότητα (θρησκευτικὴ, ἐθνικὴ, κοινωνικὴ) κατὰ τὴν ὀρθότερην γνώμην δὲν μπορεῖ νὰ γίνῃ δεκτὸ ὅτι ἡ δραστηριότητα τῶν μαρτύρων τοῦ Ἰεχωβά ἀποτελεῖ ἀπὸ ἀπόψεως συνθέσεως, λε. λειτουργίας καὶ διοικήσεως ἐκδήλωση γνωστῆς θρησκείας. Πράγματι, οἱ

(Συνέχεια σελ. 10).

Κοινωνικο - Θρησκευτικά θέματα

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΣ ΠΛΟΥΤΟΣ ΚΑΙ ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΠΕΝΙΑ

Ἡ Χριστιανική ψυχή ἀλγεῖ διὰ τὸ κατάντημα τοῦ σημερινοῦ κόσμου, ποῦ φροντίζει κατ' αὐτὰς τὰς ἀγίας ἡμέρας ποῦ διερχόμεθα νὰ ζῇ κατὰ τρόπον «ἄλλοπρόσαλλον» καὶ ἀντιχριστιανικόν. Αὐτὰ συμβαίνουν δυστυχῶς, σήμερον μεταξύ τῶν συνανθρώπων μας.

Φαινομενικῶς φέρομεν τὰ χριστιανικά «διάσημα» καὶ ἐσωτερικῶς «φάτνη ἀλόγων ζώων» ὅπου θ' ἀνακλιθῇ Ὁ Ἀχρονος; Καὶ φυσικὰ παρατηρεῖται αὐτὸ τὸ ὀξύμορον, ὅσο πέφτει ἡ στάθμη τοῦ ἐλαίου τοῦ φωτός τοῦ λίκνου τῆς καρδιᾶς μας, τόσο περισσότερο ἀνάπτουν τὰ φῶτα τῆς πόλεως, διὰ νὰ δυνηθῇ ὡς νομίζει, ὁ ἄνθρωπος ν' ἀπαλλαγῇ ἀπὸ τὸ ἄγχος τῆς ἁμαρτίας.

Καὶ θλίβεται σήμερον ἡ ψυχὴ μας ὑπὸ τὸ βάρος τῶν ἀνομιῶν μας, καὶ εἰς ἐπίμετρον δι' αὐτὸ τὸ κατάντημά μας στολιζόμαστε ἐξωτερικῶς! Φτιάχνουμε τὰ τῆς οἰκίας μας καὶ φροντίζουμε μὲ ἐξωτερικόν φωτισμόν νὰ φωτίσωμεν, ἐάν τοῦτο εἶναι δυνατόν, τὴν ἀμαυρωθεῖσαν συνειδήσιν μας, ἡ ὁποία μᾶς σπλητεύει καὶ μᾶς ἐλέγχει ἀγρίως.

Δυστυχῶς, πολὺ δυστυχῶς, αἱ ἡμέραι τὰς ὁποίας διατρέχομεν εἶναι ἰδιαιτέρως ὀδυνηραὶ, διότι ἔπρεπε, δι' αὐτὸ τὸ ἀνεπανάληπτον γεγονός τῆς ἐπὶ γῆς ἐμφάνισεως τοῦ Βρέφους τῆς Βηθλεέμ, τῆς ἀπτοσπελάστου ταπεινώσεως τοῦ Παντοκράτορος ἔπρεπε, λέγομεν, ἐμεῖς οἱ γηγενεῖς ν' ἀλλάξωμεν, ὀλοκληρωτικά, πορείαν ζωῆς.

Ἀντὶ νὰ σταθοῦμεν καὶ νὰ ἐμβαθίνωμεν εἰς τὸ Μέγα Μυστήριον τῆς Ἐνανθρωπίσεως, καὶ νὰ προβληματισθῶμεν, τί νὰ κάμωμεν καὶ νὰ ἐπανορθώσωμεν τὰ λάθη τοῦ παρελθόντος, μὲ ταπεινώσιν νὰ δεχθῶμεν τὸν Ἀρχηγόν τῆς ἄκρας ταπεινώσεως; ἡμεῖς ἀντίθετα μὲ ἔξω στολισμόν τοῦ ἑαυτοῦ μας, τοῦ οἴκου μας καὶ τῶν περὶ ἡμᾶς, ἔσωθεν «πτωχοὶ» μὲ ἀνείπωτον πένιν· ἐμπρός εἰς τὴν θεϊὰν μορφήν Ἐκεῖνου, ποῦ ἀνεκλήθη εἰς τὴν Φάτνην τῆς Βηθλεέμ.

Αὐτός, ὁ Κύριος μὲ τὸ ἅγιόν Του παράδειγμα τῆς ἄκρας ταπεινώσεως, τὴν ὁποίαν ἐνεδύθη, ἦτο νὰ μᾶς διδάξῃ τί ἔκαμεν ὁ Ὑψιστος διὰ νὰ ἐπανορθώσῃ τὴν «πεσοῦσαν» ἀνθρωπίνην φύσιν. Ἡμεῖς δὲ μὲ τυμπανοκρουσίες διὰ νὰ τὸν ὑποδεχθῶμεν, ἔξωθεν κεκοσμημένοι καὶ ἔσωθεν φάτνη ἀλόγων ζώων. Καὶ οὕτω ὁ Κύριος διὰ στόματος τοῦ προφήτου Ἡσδίου μᾶς λέγει Ἡσδίας 29. 13 «Ἐγγίζει μοι ὁ Λαός οὗτος ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ καὶ ἐν τοῖς χεῖλεσιν αὐτῶν τιμῶσι με, ἡδὲ καρδίᾳ αὐτῶν πόρρω ἀπέχει ἀπ' ἐμοῦ.

Δυστυχῶς αὕτη εἶναι ἡ συντριπτικὴ πλειοψηφία τῶν ἀνθρώπων, οὕτω πῶς δέχονται ἄκριτα, τὰ μηνύματα ποῦ στέλνει ὁ Οὐρανός.

Ἀλλὰ αὕτη εἶναι «ἡ μία πλευρὰ τοῦ νομίσματος» ὅπως κοινωνικῶς λέγεται, ποῦ ἀνήκει εἰς πολλούς, ἔστω καὶ ἂν φέρουν τὸ ὄνομα τοῦ χριστιανοῦ. Ἀλλὰ ἂς δοῦμε, ὅμως ἀγαπητοὶ ἀναγνώσται, καὶ φίλοι διὰ τὸ μικρόν ποιμνιον τὸ ὁποῖον ἀναφέρει ὁ Κύριος Λουκ. 12.32 «Μὴ φοβοῦ τὸ μικρόν· ποιμνιον ὅτι ἠυδόκησε ὁ Πατὴρ ἡμῶν δοῦναι τὴν Βασιλείαν», τὸ ὁποῖον ἀναμένει τὸν Κύριόν του, Αὐτὸν ποῦ προϋπήνησεν, πρὶν δύο χιλιάδες χρόνια. Αὐτὴν τὴν μικρὰν ποιμνὴν πρὸς τὴν ὁποίαν ἀπευθυνόμεθα εἶναι οἱ πτωχοὶ ἔξωθεν, ἀλλὰ πλούσιοι ἔσωθεν κρατοῦντες τὴν λαμπάδα ἀνημμένην, διὰ νὰ φανῇ ὁ Λυτρωτὴς των, ὡς Σωτὴρ των, ὁ πλούσιος ἐν ἐλέει, ποῦ περιεβλήθη τὴν ἀνθρωπίνην σάρκα καὶ ἐζησεν ἐπὶ τριάντα τρία ἔτη μεταξύ μας.

Αὐτοί, οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ἀλλὰ «πλούσιοι» ἐν χαρίσμασι τὰ ὁποῖα τοὺς ἐ χάρισεν ὁ νεοεμφανεὶς Κύριος, θὰ κάμουν τὴν προετοιμασίαν τῶν τεσσαράκοντα ἡμερῶν ἐν νηστεία, διὰ νὰ ἐπακολουθήσῃ ἡ μετάληψις τῶν θεϊῶν μυστηρίων, καὶ ἐτοιμασθοῦν καὶ δεχθοῦν τὴν ὑψίστην δωρεὰν τὴν εἰς Οὐρανοὺς ἀποκατάστασιν των. Αὐτοὶ μὲ κεκαθαρμένους διανοίας καὶ ἀπλόχωρον ἐκχώρησιν τοῦ πλούτου των θὰ ἀντικρύσουν, μὲ ἄπειρον χαρὰν καὶ ἀγαλλίασιν καὶ θ'

ἀκούσουν τὸ ὑψιστον ἄγγελμα τῶν Ἐπουρανίων «τὸ Δόξα ἐν Ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ Γῆς Εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις Εὐδοκία», προσφέροντες εἰς τὸ Βρέφος τῆς Βηθλεέμ:

Ἀντὶ Σμύρνας, τὸ ἄρωμα τῆς ἀγνῆς καὶ
καθαρμένης καρδίας των

Ἀντὶ χρυσοῦ, Βαλάντια μὴ παλαιούμενα
πλήρη ἔργων φιλανθρωπίας.

Ἀντὶ Λιβάνου, Λιβανον συνεχοῦς προσευχῆς
πρὸς τὸ Θεῖον Βρέφος,

Καὶ κλείνομεν τὴν παροῦσαν παρακαλοῦντες τὸ
θεῖον Βρέφος νὰ δεχθῇ τὰ δῶρα αὐτά, ποῦ δι' αὐτάς

τάς «ἐπαγγελίας του» ἐνηνθρώπισεν καὶ ἔλαβεν
δούλου μορφήν (Φιλίπ. 2.6.7):

Ὅς ἐν μορφῇ Θεοῦ ὑπάρχων οὐχ ἄρπαγμόν
ἡγήσατο τὸ εἶναι ἴσα Θεῷ, ἀλλ' ἑαυτὸν
ἐκένωσε μορφήν δούλου λαβὼν. ὣν ὁμοιώματι
ἀνθρώπων γενόμενος».

καὶ νὰ εὐχηθῶμεν ἀρχικῶς εἰς τὸ πλήρωμα τῆς
τεταγμένης ἐνορίας μας, καὶ ἐκ δευτέρου εἰς ὅλον
τὸν κόσμον, νὰ χαίρῃ τὴν ἀπειρον χαράν, ποῦ
σκορπίζει τὸ ταπεινὸν λίκνον τῆς Βηθλεέμ.

Ἀρχιμ. ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΧΙΛΙΑΣΜΟΣ (Συνέχεια ἀπὸ σελ. 8)

μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβά δὲν ἔχουν εὐκλήριους οἴ-
κους, συγκεντρούμενοι σὲ διάφορες οἰκίες, τὸ
τυπικὸ τῆς λατρείας τους δὲν εἶναι γνωστὸ καὶ δὲν
ἔχουν ἐκκλησιαστικὲς ἀρχές, ὥστε νὰ ὑπόκεινται
στὴν ἐποπτεία τοῦ κράτους, ἡ ὁποία εἶναι στοιχεῖο
ἐπίσης ἀπαραίτητο γιὰ τὴν ἐννοια τῆς γνωστῆς
θρησκείας. Ἐπὶ πλέον δέχονται καὶ διαδίδουν ἀπό-
ψεις, οἱ ὁποῖες πολλές φορές ἀντίκεινται στὴ
δημόσια καὶ γενικῶς στὴν ἐννομη τάξη (ἀρνοῦνται νὰ
λαμβάνουν ὅπλα στὸ στρατό), ἀπαγορεύουν τὴ
μετάγγιση αἵματος στὰ μέλη τους, μὲ συνέπεια νὰ
γίνονται πρόξενοι θανάτων ἀσθενῶν καὶ καταδικά-
ζονται πολλές φορές, ὅπως προκύπτει ἀπὸ τὴ
νομολογία τῶν δικαστηρίων, γιὰ προσηλυτισμὸ ὁ
ὁποῖος ἀπαγορεύεται (βλ. Π. Τρεμπέλα, ὁ Χιλιασμός
ἐκδ. 1976, σελ. 4. Κ. Βαβούσκου. Ὁ νομικὸς χαρα-
κτήρας τῆς κινήσεως τῶν μαρτύρων τοῦ Ἰεχωβά
στον Ἀρμ. 1980 σελ. 1003 ἐπ., Ι. Θ. Παναγόπουλου,
Μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβά κλπ. στὸ ΝοΒ 17.513, Πρωτ.
Αθ. 7932/73 Αρμ. 1973. 777 καὶ κάτω ἀπὸ αὐτὴ
σχόλιο τοῦ Σ. Παπαθεμελῆ καὶ γιὰ τὴ μία καὶ γιὰ τὴν
ἄλλη ἀποψη στὴ ΠΠρωτΗρακλ. Αρμ. 1986. 591 ἐπ.).
Στὴν προκειμένη περίπτωση ἀπὸ τίς ἐννομικὲς κατα-
θέσεις τῶν μαρτύρων κατηγορίας καὶ ὑπερασπί-
σεως, τίς ἀπολογίες τῶν κατηγορουμένων καὶ τὴ
λοιπὴ ἐν γένει συζήτηση τῆς ὑποθέσεως ἀποδει-
κνύονται τὰ ἀκόλουθα: Στις 6.11.83, ἡμέρα Κυριακὴ
καὶ κατὰ τίς 10 περίπου τὸ πρωῒ, ὥρα δηλαδὴ κατὰ
τὴν ὁποία συνήθως τελειώνουν οἱ θεῖες λειτουργίες
ποῦ τελοῦνται στοὺς ὀρθόδοξους ναοὺς, οἱ κατη-
γορούμενοι Ι.Β. καὶ Α.Η., οἱ ὁποῖοι εἶναι «μάρτυρες
τοῦ Ἰεχωβά», μαζί μὲ τὰ ἀνήλικα τέκνα τῆς πρώτης
στεκόντουσαν στὴ γωνία τῶν ὁδῶν Πατησίων καὶ
Καυτατζόγλου ποῦ βρίσκεται σὲ ἀπόσταση 200
περίπου μέτρων ἀπὸ τὸν ἱερὸ ναὸ τοῦ Ἁγίου Λουκά
Πατησίων, κρατῶντας καὶ διανέμοντας δωρεὰν
στοὺς διερχόμενους τὰ ἐντυπα «ΞΥΠΝΑ» καὶ «ΣΚΟ-
ΠΙΑ» τὰ ὁποῖα ἐκδίδει ἡ ὀργάνωση τῶν μαρτύρων τοῦ
Ἰεχωβά. Ἀπέστειλαν λοιπὸν οἱ κατηγορούμενοι
αὐτοὶ τὸ γιό τῆς πρώτης, ἡλικίας 8 περίπου ἐτῶν, στὸ

διερχόμενο Ν. Κ., ὀρθόδοξο χριστιανό, ποῦ μόλις
εἶχε βγεῖ ἀπὸ τὸν πιὸ πάνω ναὸ γιὰ νὰ τοῦ προσφέ-
ρουν τὰ παραπάνω ἐντυπα. Πράγματι ὁ γιός τῆς
κατηγορούμενης Ι.Β. πρόσφερε καὶ παρέδωσε στὸ
Ν. Κ. τὰ προαναφερόμενα ἐντυπα, λέγοντας σ'
αὐτὸν ὅτι πρόκειται γιὰ διαφημιστικὰ ἐντυπα. Οἱ
προμνημονευόμενοι δύο κατηγορούμενοι ἐπραξαν
αὐτό, σκοπώντας νὰ ἐπιφέρουν μεταβολὴ τοῦ περι-
εχομένου τῆς θρησκευτικῆς συνειδήσεως τοῦ Ν.Κ.
καὶ νὰ καταστῇ ἔτσι καὶ αὐτὸς ὁπαδὸς τῶν θρη-
σκευτικῶν δοξασιῶν τους. Οἱ κατηγορούμενοι αὐτοὶ
δὲν πρόσφεραν οἱ ἴδιοι τὰ ἐντυπα στὸ Ν.Κ. ἀλλ'
ἔστειλαν τὸ γιό τῆς πρώτης γιὰ νὰ τοῦ τὰ παραδώσει,
μὲ τὴν ἀπατηλὴ μάλιστα δήλωσιν ὅτι αὐτὰ ἦσαν
διαφημιστικὰ φυλλάδια, γιὰ νὰ μὴν ἀντιληφθεῖ ἐκεῖ-
νος ἀμέσως τὸ σκοπὸ τους καὶ ἀρνηθεῖ τὴν παρα-
λαβὴν τους. Καὶ ναὶ μὲν ὁ Ν.Κ., ἀντισυνταγματάρχης
τότε ἐν ἐνεργείᾳ εἶναι ἀπόφοιτος τῆς σχολῆς Εὐελ-
πίδων καὶ τοῦ τμήματος οἰκονομικῶν καὶ πολιτικῶν
ἐπιστημῶν τῆς νομικῆς σχολῆς, ὅμως πέραν τοῦ ὅτι
οἱ πιὸ πάνω δύο κατηγορούμενοι ἀγνοοῦσαν τὸ
ἐπάγγελμά του καὶ τὴ μορφωσὶν του γενικῶς, σύμ-
φωνα μὲ τὰ προαναφερόμενα, ἀφοῦ αὐτοὶ σιωποῦ-
σαν καὶ προσπάθησαν νὰ ἐπιτύχουν τὴ μεταβολὴ τῶν
θρησκευτικῶν του δοξασιῶν, εἶναι ἀδιάφορο γιὰ τὴ
στοιχειοθέτηση τοῦ ἐγκλήματος τοῦ προσηλυτισμοῦ
ἂν τὸ μέσο ποῦ χρησιμοποίησαν δὲν ἦταν ἱκανὸ νὰ
ἐπιφέρει τὴ σκοπούμενη μεταβολὴ ἢ ἂν ὁ Ν.Κ., λόγῳ
τῆς μόρφωσίν του δὲν ἦταν ἐπιδεκτικὸς τέτοιας
μεταβολῆς. Ἐξάλλου ὁ τόπος καὶ ὁ χρόνος ἐνερ-
γείας τῶν κατηγορουμένων αὐτῶν (ἡμέρα Κυριακὴ,
μετὰ τὴ θεία λειτουργία καὶ σὲ μικρὴ ἀπόσταση ἀπὸ
ὀρθόδοξο ἱερὸ ναὸ) ἐπιμαρτυροῦν τὸν παραπάνω
σκοπὸν τους. Ἐπομένως στοιχειοθετοῦνται ὅλα τὰ
ὑποκειμενικὰ καὶ ἀντικειμενικὰ στοιχεῖα τοῦ ἐγκλή-
ματος τοῦ προσηλυτισμοῦ καὶ γι' αὐτὸ οἱ πιὸ πάνω δύο
κατηγορούμενοι πρέπει νὰ κηρυχθοῦν ἐνοχοί, ἀλλὰ
νὰ τοὺς ἀναγνωριστῇ ἡ ἐλαφρυντικὴ περίστασις τῆς
πρότερης ἐντιμῆς ἀτομικῆς, οικογενειακῆς καὶ ἐ-
παγγελματικῆς ζωῆς.

ΚΙΝΗΣΕΙΣ ΑΡΧΙΕΡΕΩΝ

Ίερά Μητρόπολις Πειραιώς και Σαλαμίνας

Τὴν μεγαλάνυμον ἑορτὴν τοῦ Ἁγίου Ἀρτεμίου τοῦ μεγαλομάρτυρος τὸν ὁποῖον ἑορτάζει ἡ Ὁρθόδοξία τὴν 20ὴν Ὀκτωβρίου ἡ σεβασμία Μονὴ ἡ εὐρισκομένη εἰς τὸν Κορυδαλλὸν Πειραιῶς, ἐπανηγύρισε τοῦτον, τὸν ἀκμάσαντα τὴν 4ην Ἑκατονταετηρίδα. Ὡς γνωστὸν, ὁ Μεγαλομάρτυς οὗτος ἔπεσε εἰς τὴν χριστιανικὴν ἐποχὴν τῆς Εὐσεβείας, κατασχίνας τὸν Διάβολον καὶ τὸν συνεργόν του Ἰουλιανὸν τὸν Παραβάτην. Ἀφ' ἐσπέρας εἰς τὴν γραφικὴν Μονὴν ἐψάλη Μέγας Ἑσπερινός, ἡ δὲ Ἐκκλησία λαμπροφοροῦσα, ἦταν θέαμα ἐκλεκτῆς εὐταξίας καὶ λαμπρότητος.

Μὲ ἐπὶ κεφαλῇς τὸν ἱεράρχην κὺν Γερόντιον καὶ μὲ ἱερατεῖον ἀποτελούμενον ἀπὸ τοὺς Ἀρχιμανδρίτας π. Μ. Δεσποτίδην, π. Ἀζαρίαν Ὁρολογᾶν καὶ π. Γερόντιον Λουδάρον καὶ τοὺς πανοσ. π. Νικόλαον Καλοσκάμην, Γεώργιον Σμυράκην καὶ Ἰωάννην Μουρικὴν (Ἐφημέριον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς) ἔλαβεν χώραν ὁ Μέγας Ἑσπερινός καὶ ἠκολούθησε καὶ ἡ Ἀρτοκλασία. Ἐκτὸς τῶν Ἱεροψαλτῶν κὺν Ἰωάν. Συμεωνίδη-κὺν Ζήση Παπαδοπούλου καὶ Μιχαὴλ Φαμέλη καὶ ἄλλοι Ἱεροψάλται ἐν τῇ περιχῇ τιμώντας τὸν Μεγαλομάρτυρα ἐκόσμησαν τὴν ἑορτὴν καὶ ἐψαλλόν κατανυκτικώτατα. Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ἑσπερινοῦ τὸ «Τερερέμ» ἐνορχηστρωμένον κατὰ τρόπον ἀψογον μουσικῶς καὶ φωνητικῶς, ἔδωσεν εὐφροσύνην εἰς ὅλον τὸ Ἐκκλησιασμα.

Ἡ ταπεινὴ παρουσία τῆς Γεροντίσης Χρυστονύμφης πλαισιουμένης ἀπὸ ἀφιερωμένας ἀδελφάς ἦταν τὸ συμπλήρωμα τοῦ Μεγάλου Ἑσπερινοῦ.

Εἰς τὴν παρακειμένην αἴθουσαν, μετὰ τὸ πέρασ τοῦ Ἑσπερινοῦ προσεφέρθησαν γλυκὰ εἰς ὅλους τοὺς παρευρεθέντας. Ἀξίζει δίκαιος ἔπαινος.

Κατὰ τὴν κυριώνυμον ἡμέραν ἐγένετο συλλειτουργὸν τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου κὺν Γεροντίου μετὰ τοῦ Ἀγ. Εὐρίπου καὶ Εὐβοίας κὺν Ἰουστίνου καὶ Πενταπόλεως κὺν Καλλιοπίου ἐν μέσῳ πυκνοῦ Ἐκκλησιασματος στὰ πλαίσια ὡς τοῦ Ἑσπερινοῦ, μὲ ἱεροψάλτας κὺν Ἰωάννην Συμεωνίδην, κὺν Ζήσην Παπαδόπουλον.

Κατὰ τὸ κοινωνικὸν ὠμίλησεν ὁ Ἅγιος Πενταπόλεως κὺν Καλλιόπιος ὁ ὁποῖος ἐξῆρε τὴν θεῖαν προσωπικότητα τοῦ Ἁγίου Ἀρτεμίου καθὼς ἐπίσης καὶ ἐπὶ ἄλλων θεμάτων.

Μετὰ τὸ πέρασ τῆς θείας λειτουργίας ἐλίτα-

νεύθη ἡ Ἁγία Εἰκὼν μετὰ τῶν Ἀρχιερέων ἐν ὅλῃ τῇ περιοχῇ ἡ ὁποία προσκυνεῖ τὸν Ἅγιον Ἀρτέμιον καὶ σέβεται τὴν Μονάζουσαν Ἀδελφότητα.

Παρετέθη, ἀμέσως τράπεζα ἀγάπης εἰς ἣν παρεκάθησαν ἐκτὸς τῶν Ἀρχιερέων, ἱερατείου, ἱεροψαλτῶν, μοναχῶν καὶ μοναζουσῶν καὶ πλήθους κόσμου δοξάζοντες τὸν Ἅγιον τὸν συγκαλέσαντα τοὺς πάντας εἰς αὐτὴν τὴν σεπτὴν πανδαισίαν.

★ ἑορτὴ τῶν Ἀγίων Ἀναργύρων Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ

Τὴν 1ην Νοεμβρίου ἐώρτασε τὴν πανήγυριν τῶν Ἀγίων Ἀναργύρων τὸ φερώνυμον παρεκκλήσιον τῆς Εὐαγγελιστρίας Θεοτόκου Καραβᾶ, Πειραιῶς, χοροστατοῦντος τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου κὺν Γεροντίου, πλαισιουμένου ἀπὸ τὸν π. Νικόλαον Καλοσκάμην τὸν π. Γερόντιον Λουδάρον καὶ ἄλλου ἱερατείου, καὶ ἐπηκολούθησεν ἡ ἀρτοκλασία.

Οἱ Ἅγιοι ἱεροψάλται Χρυσόστομος Γεωργιάδης καὶ Μιχαὴλ Φαμέλης βοηθούμενοι ἀπὸ ἐκλεκτοὺς ἱεροψάλτας ἄλλων ΓΟΧ Ἐκκλησιῶν ἀπέδωσαν μὲ τέχνην καὶ κατάνυξιν ὅλους τοὺς ὕμνους.

Τὴν ἐπομένην κυριώνυμον ἡμέραν τῶν Ἀγίων Ἀναργύρων ὁ Μητροπολίτης Πειραιῶς καὶ Σαλαμίνας κὺν Γερόντιος μὲ συλλειτουργοὺς τὸν Χίου, Ψαρρῶν καὶ Οἰνουςῶν κὺν Στέφανον καὶ τὸν Εὐρίπου καὶ Εὐβοίας κὺν Ἰουστίνον ἐτέλεσαν τὰ τῆς θείας λειτουργίας, πλαισιούμενοι ἀπὸ πληθὸς ἱερατείου. Μετὰ τὸ πέρασ τῆς θείας λειτουργίας προσεφέρθησαν εἰς τὴν παρακειμένην αἴθουσαν ἄφθονα ἀναψυκτικὰ καὶ γλυκὰ.

★ Πανήγυρις Ἀγίων Μεγαλομαρτύρων Μηνᾶ, Βίκτορος καὶ Βικεντίου

Τὴν 11ην Νοεμβρίου ἡμέραν Τρίτην ἐπανηγύρισε ὁ ἱερός Ναὸς τοῦ Ἁγίου Μηνᾶ εἰς Ἀμφιάλην Πειραιῶς. Κατὰ τὸ ἐσπέρας χοροστατούντων τῶν Μητροπολιτῶν Πειραιῶς καὶ Σαλαμίνας κὺν Γεροντίου, Χίου, Ψαρρῶν καὶ Οἰνουςῶν κὺν Στεφάνου καὶ Εὐρίπου καὶ Εὐβοίας κὺν Ἰουστίνου ἔλαβεν χώραν πανηγυρικὸς κατανυκτικὸς ἑσπερινός μὲ καλιφώνους ἱεροψάλτες κ. Ἀλέξανδρον Βασιλειάδην, Μ. Φαμέλην καὶ ἄλλους καὶ ἐκλεκτὸν ἱερατεῖον. Κατ' αὐτὸν ἐγένετο καὶ ἡ ἀρτοκλασία μετὰ πάσης ἐπισημότητος καὶ πλήθους κόσμου ἐνοριτῶν καὶ ἄλλων εὐλαβούντων τὸν Ἅγιον Μηνᾶν.

Κατὰ τὴν κυριώνυμον ἡμέραν οἱ ὡς ἄνω Μητροπολῖται συμπαραστατοῦμενοι ἀπὸ τὸ ἱερατεῖον συνε-

λειτούργησαν λαμπρύναντες τήν έορτήν. Παρ' όλον το γεγονός ποῦ ἦτο καθημερινή, πλήθος λαοῦ παρηκολούθησαν εὐλαβῶς τήν έορτήν. Πρέπει νά σημειωθῇ ὅτι ὁ Ἱερὸς οὗτος Ναὸς ἐξυμνετεῖται τὰ τελευταῖα ἔτη παρὰ τοῦ Ἁγίου Ψαρρῶν καὶ Οἰνουσῶν κου Στεφάνου, ὅστις μὲ ζωτικότητα καὶ ἀποστολικὸν ζῆλον ἐπιτελεῖ καθήκοντα πρεσβυτέρου. Κατὰ τὸ τέλος τῆς λειτουργίας ἐπηκολούθησεν ἡ λιτάνευσις τῆς Ἁγίας εἰκόνος, μετὰ τὸ πέρας τῆς ὁποίας παρετέθη πλουσία τράπεζα εὐλογίας, εἰς ἣν ἀντελλάγησαν λόγοι καὶ προπόσεις, ἐπ' ἀγαλλιάσει, ὅλων τῶν παρευρεθέντων.

✱ Πανήγυρις Ἁγίου Φιλίππου Καμινιῶν Πειραιῶς

Τὴν 14ην Νοεμβρίου ἡμέραν Παρασκευὴν ὁ Ἱερὸς Ναὸς τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Ἀποστόλου Φιλίππου ἐπανηγύρισεν τήν Ἑορτὴν ἐν πάσῃ ἱεροπρεπείᾳ καὶ σεμνότητι. Εἰς τὸν Μεγάλον Ἑσπερινόν, ἐντολῇ τοῦ οἰκείου Μητροπολίτη, ἐχοροστάτησεν ὁ Εὐρίπου καὶ Εὐβοίας κος Ἰουστίνος συμπαραστατούμενος ὑπὸ τοῦ πανοσ. Ἱερ. κου Καλλινίκου, τοῦ καὶ ἐφημερίου τῆς Ἐκκλησίας, τοῦ πατρὸς Νικολάου Καλοσκάμη τοῦ πατρὸς Γεωργίου Σμυράκη καὶ π. Ἀρχιμ. Ἀζαρία Ὡρολογᾶ. Ἐψάλησαν τὰ Ἄνοιξαντάρια τοῦ Ἑσπερινοῦ, καθὼς ἐπίσης καὶ τὸ ὑπόλοιπον τῆς ἀκολουθίας ὑπὸ καλλιφώνων ἱεροψαλτῶν, καὶ ἐγένετο ἡ ἀρτοκλασία ἐν μέσῳ εὐλαβοῦς πλήθους τοῦ Ἁγίου Φιλίππου τῶν Καμινιῶν, καὶ τῶν περιχώρων.

Κατὰ τὴν κυριώνυμον ἡμέραν ἐλειτούργησεν ὁ Ἅγιος Εὐρίπου καὶ Εὐβοίας κος Ἰουστίνος, μετὰ τοῦ πατρὸς Καλλινίκου καὶ ἄλλου σεβαστοῦ Ἱερατείου, ἐν μέσῳ χαρᾶς καὶ ἀγαλλιάσεως. Καλὸν εἶναι νά σημειωθῇ ὅτι ὁ Σεβασμ. κος Ἰουστίνος ἐλειτούργει ὡς ἱερεὺς ἐν τῷ Ναῷ τοῦ Ἁγίου Φιλίππου, ἐπὶ ἀρκετὰς δεκαετίαι, καὶ τυγχάνει ἀγάπης καὶ σεβασμοῦ ἐκ μέρους τοῦ ἐκκλησιάσματος.

✱ Πανήγυρις Ἀγ. Μεγ. Αἰκατερίνης

Ὅπως κάθε χρόνο, ἔτσι καὶ ἐφέτος, ἡ έορτὴ τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Αἰκατερίνης ἐωρτάσθη, εἰς γραφικὸν Μονῦδριον τοῦ π. Πολυκάρπου Μπεγνή, ἐν Σαλαμίνι, μετὰ πάσης εὐπρεπείας καὶ σεμνότητος. Ὅλοι οἱ χῶροι, περὶ τὴν Μονήν, ἦσαν «ἀπαστράπτοντες» μὲ καθαρὸν νησιώτικον χρῶμα ποῦ κυριαρχοῦσεν τὸ γαλανόλευκον, αἱ δὲ σημαῖαι τοῦ έορτασμοῦ προσέδιδον ἰδιαίτεραν αἰγλήν.

Λόγῳ κωλύματος ὁ Ἀρχιερεὺς μας κ. Γερόντιος τελευταίαν στιγμὴν δὲν ἐτίμησε διὰ τῆς

παρουσίας του, ὅπως πράττει ὁ Ἅγιος Πειραιῶς καὶ Σαλαμίνας, ἀνελλιπῶς. Ἡ θεία του παρουσία ἀναπληροῖ, τὰ τυχόν «ἐλλείποντα».

Ἐψάλη ὁ ὁρθρος μὲ κατανυκτικότητα, ἰδιαίτε- ρως ἡ Λιτὴ τοῦ Ἁγίου καὶ ὁ πολυέλαιος. Μετὰ τὸν ὁρθρον, ἡ ἐπακολουθήσασα ἀρτοκλασία ἦταν ἄκρως ἐνδιαφέρουσα μὲ δεκάδες «κοφίνια» ἄρτου. Κατὰ τὸ κοινωνικὸν ὠμίλησεν, ὁ ἱεροκήρυξ κος Χρῆστος Χαλβατζῆς ἀναφερθεὶς εἰς τὴν ἄκρως ἐνδιαφέ- ρουσαν φυσιογνωμίαν τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Αἰκατερίνης, καὶ ἰδιαίτερος εἰς τὴν ἀπολογία τῆς ἡ ὁποία ἀνέτρεψεν τὰ «φληναφήματα» τῶν 150 ρητό- ρων τούς ὁποίους ἐπεστράτευσεν ὁ αἰμοσταγῆς Μαξιμιανός. Ὅχι μόνον κατετροπώθησαν ἐνώπιον τῶν ἐπιχειρημάτων τῆς πανσόφου Αἰκατερίνης, ἀλ- λά, νεύσει Θεοῦ, ἐπείσθησαν καὶ ὠμολόγησαν Ἰησοῦν Χριστόν, ὡς Κύριον τοῦ παντός, πράγμα τὸ ὁποῖον ἐπέφερεν καὶ τὸν μαρτυρικὸν τῶν θάνατον. Μαζὺ μὲ τὴν Ἁγίαν Αἰκατερίνην ἐορτάζει καὶ ἡ γυναῖκα τοῦ Μαξιμιανοῦ, ἡ ὁποία γνωρίσασα ἐν τῇ φυλακῇ τὴν Ἁγίαν ὠμολόγησεν Χριστόν, καὶ πλησίον τῆς γυναικὸς τοῦ Μαξιμιανοῦ ὁ Στρατηγὸς Πορ- φυρίων μὲ 200 στρατιώτας! Χορεῖα πλήθους μαρτύ- ρων, τούς ὁποίους σήμερον ἐορτάζει ἡ Ἐκκλησία μας, οἱ ὁποῖοι παρίστανται ἐν Οὐρανῷ πλησίον τῆς Μεγαλομάρτυρος. Δὲν παρέλειψεν, ὁ ὁμιλητής, ἔστω καὶ κατὰ λακωνικὸν τρόπον, νά εἴπῃ τινὰ καὶ διὰ τὸν Μεγαλομάρτυρα Μερκούριον ὁ ὁποῖος ἐντολῇ τοῦ Οὐρανοῦ, κατέσφαξεν τὸν Ἰουλιανόν τὸν Πα- ραβάτην καθ' ἃ ἀναφέρει ὁ Ἅγιος Βασίλειος ὁ Μέγας.

Μετὰ τὸ τέλος τῆς λειτουργίας, ἐπηκολούθησαν κεράσματα εἰς ὅλον τὸ Ἐκκλησιασμα, καθὼς καὶ τράπεζα Ἀγάπης, ὅπου ἐδοξολόγησαν τὴν Ἁγίαν τὴν καταξιώσασαν ἡμᾶς νά πανηγυρίσωμεν ἐν καλο- καιρίᾳ, ἀνθέων καὶ φυσικοῦ καὶ ὑγιεινοῦ περιβάλ- λοντος.

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΦΘΙΩΤΙΔΟΣ ΚΑΙ ΘΑΥΜΑΚΟΥ

Τὴν 23ην Ὀκτωβρίου, ὁ Ἅγιος Θαυμακοῦ κος Καλλίνικος ἐώρτασε ἐν Θεσσαλονίκῃ τὴν έορτὴν τοῦ Ἀγ. Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου καὶ ἐτέλεσε ἀρχι- ερατικὴν λειτουργίαν κατὰ τὰ ἀρχαῖα πρότυπα καὶ τάξιν. Ὁ Ἱερὸς Ναὸς τῆς Ἁγίας Εἰρήνης ἦτο πλήρης ἐκκλησιάσματος τὸ ὁποῖον τῷ ὄντι «ἐξέέστη» διὰ τὸ θεῖον μεγαλεῖον τῆς λειτουργίας ταύτης. Τὸν πανηγυρικὸν τῆς ἡμέρας ἐκήρυξε ὁ Ἀρχιμ. Χρυσό- στομος Βάρκας, ὁ ὁποῖος κατέθελε ὅλον τὸ ἐκ- κλησιασμα. Κατὰ τὴν λειτουργίαν ὁ Ἀρχιερεὺς κος

Καλλίνικος ἦτο πλαισιούμενος ἀπὸ ὅλον τὸ ἱερατεῖον τῆς Θεσσαλονίκης καὶ δύο ἱεροδιακόνους, ὁ εἷς ἐξ Ἀθηνῶν. Παρετέθη πλουσία τράπεζα εἰς ὅλους τοὺς παρευρισκομένους ἐπ' εὐκαιρία καὶ τῆς ἐορτῆς τοῦ ἀγαπητοῦ Γέροντος Ἰακώβου Παπαδέλλη. Τὴν δὲ λειτουργίαν «ἡϋφράνθη» ἀκούων ἐν Ἐκκλησίᾳ, καὶ ὁ Ἅγιος Ἱεράρχης κος Εὐθύμιος ὡς γνωστὸν οἰκουρῶν λόγῳ ἀσθενείας.

Τὴν 26ην Ὀκτωβρίου κυριώνυμον ἡμέραν Ἑορτῆς τοῦ Ἀγίου Μεγαλομάρτυρος Δημητρίου τοῦ Μυροβλήτου ὁ Ἅγιος Φθιώτιδος κος Καλλίνικος ἐχοροστάτησεν εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τῶν Πουγκάκιων Φθιώτιδος, μέ ἱεουργοῦντα τὸν αἰδεσιμώτατον π. Παναγιώτην Παπαναγιώτου. Ὁμίλησεν διὰ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας καθὼς ἐπίσης καὶ διὰ τὸν Ἅγιον Δημήτριον τὸν Μυροβλήτην, προστάτην ὄχι μόνον τῆς Θεσ/νίκης, ἀλλὰ καὶ ὅλου τοῦ κόσμου. Ἐξῆρε τὸ ἀνάστημα τοῦ θεοῦ ἀνδρὸς καὶ ἐπέλεσεν ὅλον τὸ πλήρωμα νὰ μιμηθῇ τὸ ἀδαμάντινον τοῦ χαρακτῆρος του, καθὼς ἐπίσης καὶ τὴν σθεναρὰν ὁμολογίαν του ἐνώπιον τοῦ Αὐτοκράτορος Γαλερίου.

Ποῦλμαν πλήρες ἐκ Λαμίας καὶ τῶν πέριξ χωρίων παρευρέθη τὴν Ἁγίαν ταύτην ἐορτὴν καὶ πανήγυριν.

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΕΥΡΙΠΟΥ ΚΑΙ ΕΥΒΟΙΑΣ

Τὴν 19ην Ὀκτωβρίου ἐλειτούργησε ἐν Χαλκίδι συμπαραστατούμενος ἀπὸ τὸν π. Τιμόθεον ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ἐορτῆς τοῦ Ἀγίου Εὐθυμίου.

Τὴν 20ην Ὀκτωβρίου συνελειτούργησεν μετὰ τοῦ Ἀγίου Πειραιῶς καὶ Σαλαμίνος κου Γεροντίου καὶ Πενταπόλεως κου Καλιοπίου κατὰ τὴν κυριώνυμον ἡμέραν τῆς ἐορτῆς τοῦ Ἀγ. Ἀρτεμίου καὶ ἐλειπάνευσεν τὴν Ἁγίαν εἰκόνα ἐν τῇ περιοχῇ.

Τὴν 1ην Νοεμβρίου ἡμέραν τῶν Ἀγίων Ἀναργύρων Κοσμά καὶ Δαμιανοῦ ἐλειτούργησεν ἐν τῇ Μονῇ του συμπαραστατούμενος ὑπὸ τοῦ π. Χριστοφόρου Ἀγγελοπούλου καὶ ἄλλου ἱερατείου καὶ ἐνεγκαινίασε τὸ παρεκκλήσιον τοῦ Ἀγίου Εὐθυμίου εἰς τὴν Μονὴν του.

Τὴν 8ην Νοεμβρίου σὺναξις τῶν Ἀγίων Ἀρχαγγέλων ἐλειτούργησεν ὡς Πρεσβύτερος εἰς τὸν Ἅγιον Μηνᾶν Ἀμφιάλης.

Τὴν 14ην Νοεμβρίου Ἀγίου Ἀποστόλου Φιλίππου ἐλειτούργησεν εἰς τὸν Ι. Ν. Ἀγίου Φιλίππου Καμινίων κατὰ τὸν Ἑσπερινὸν καὶ τὴν κυριώνυμον ἡμέραν τοῦ Ἀγίου, συμπαραστατούμενος ὑπὸ τοῦ πρωθιερέως τοῦ Ναοῦ κ. Καλλινίκου Μουράτογλου καὶ ἄλλου ἱερατείου καὶ προεξάρχων τῆς λιτανεύ-

σεως τῆς εἰκόνης τοῦ Ἀγίου Ἀποστόλου ἐν τῇ περιοχῇ.

Τὴν 15ην Νοεμβρίου μνήμην τῶν Ἀγίων Γουρία Σαμωνᾶ καὶ Ἀβίου ἐλειτούργησεν εἰς τὴν Μονὴν τοῦ (Ἀγίου Ὀνουφρίου) καὶ ἐχειροτόνησεν εἰς διάκονον τὸν ἐνάρετον Χρ. Χαραλάμπην μετονομάσας αὐτὸν εἰς Ἰουστίνον. Εὐχόμεθα εἰς τὸν νεοχειροτονηθέντα ὑπακοήν, καὶ καλὴν παράστασιν ἐν τῷ θυσιαστηρίῳ.

Εἰς τὸν ἐορτάζοντα π. Νικόλαον Καλοσκάμην, πρωτοπρεσβύτερον καὶ Ἐξομολόγον, ἐκφράζομεν θερμότητας εὐχάς. Ὁ π. Νικόλαος πλέον τῶν τριάκοντα χρόνων εὐρίσκεται ἀνελλιπῶς ἐν τῇ ἐνορίᾳ, τοῦ Ἀγίου Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Καραβᾶ Πειραιῶς καὶ προσφέρει τὸν Χριστιανικὸν του ἑαυτὸν ὑπὲρ τοῦ ποιμνίου τῆς ἐνορίας, ἐπιτελῶν καθημερινῶς θυσίαν τῷ Κυρίῳ.

Ἡ φιλάνθρωπος καὶ κοινωνικὴ δρᾶσις του εἶναι καθαρῶς ἀποστολική. Εὐχόμεθα αὐτῷ δύναμιν ἐξ ὕψους πρὸς ἐπιτέλεσιν τῶν θρησκευτικῶν του καθηκόντων.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Παρακαλοῦνται οἱ ἀποστέλλοντες χρηματικὰς ἐπιταγὰς, ὅπως ἀπαραιτήτως ἀναφέρωσι τὸν σκοπὸν διὰ τὸν ὁποῖον προορίζονται τὰ ἀποστελλόμενα χρήματα.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

ΟΙ ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΓΝΩΡΙΖΟΥΝ ΟΤΙ Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ ΕΚΦΡΑΖΕΤΑΙ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΩΣ, ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΩΣ ΚΑΙ ΜΟΝΟΝ ΑΠΟ ΤΟ ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ «ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ»

1. ΚΡΙΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΧΟΛΙΑ

Παράπονον του Θείου Παύλου δια τούς συνεργάτας του

Διά τούς έντρυφώντας περί την Βίβλον (και πρέπει νά είμεθα ὅλοι μας). έντοπίζομεν μερικά παράποντα του Οὐρανοβάμονος Παύλου δια μερικούς συνεργάτας του, και βλέπομεν τὸ θεῖο χέρι του Παύλου πῶς «θίγει» τὰ κακῶς κείμενα περί αὐτῶν. Τό παράπονόν του πικρόν ἀλλά γεμάτο πατρότητα «Δημᾶς με ἐγκατέλειπεν ἀγαπήσας τὸν νῦν αἰῶνα και ἐπορεύθη εἰς Θεσσαλονίκην».

Δέν θά ἡδύνατο ὁ Θεῖος Παῦλος νά ἐκστομίσει και τίποτε ἄλλο, ἐφ' ὅσον ὁ Δημᾶς τὸν ἐγκατέλειπεν και ἡγάπησε τὸν παρόντα αἰῶνα πορευθεὶς εἰς Θεσ/νίκην; Ἀπλᾶ, πατρικά, φιλόστοργα ἀναγράφον τὸ παράπονόν του. Δέν θά μπορούσε ἡ ἁγία του μορφή νά συνεχίσῃ και νά μᾶς πῇ ἐν ἐκτάσει, τὰ παράπονά του ἀλλὰ ἐκλείσεν τὸ στόμα του με σιωπὴν; Παράδειγμα ἐξαίρετον διὰ τούς ἐργάτας του Εὐαγγελίου. Ἡ εὐπρέπεια τῆς γλώσσης, ἀφ' ἑνός, και ἡ μυστικότης τοῦ ἔργου ἀφ' ἑτέρου. Ὅχι ὅλα, γιὰ ὅλους, διότι τοῦτο βλάπτει τὴν πνευματικὴν προκοπὴν τῶν ...ἀκουόντων.

2. ΑΤΜΟΣΦΑΙΡΙΚΗ ΡΥΠΟΙ ΚΑΙ ΠΕΡΓΙΑ

Αἱ ἀνακοινώσεις τῆς εταιρείας ΠΕΡΓΙΑ τῆς έντεταλμένης περί τὴν καθαρότητα τοῦ περιβάλλοντος και τῆς ἀναπνευστικῆς μας «διαδικασίας» σὲ μέρες θερμῆς και γεμάτης ὑγρασίας, μᾶς ἀνακοινώνει τὰ ποσοστά ρυπάνσεως τῆς ἀτμοσφαίρας και μᾶς κρούει τὸν κώδωνα τοῦ κινδύνου, ὅτι ὅλοι μας διακινδυνεύουμε, ἐφ' ὅσον δέν θά ὑπακούσωμεν τὰς παραγγελίας τῆς. Φυσικά φροντίζομεν νά κάμωμεν ὅ,τι εἶναι δυνατόν διὰ νά διευκολύνωμεν τὸ ἔργον τῆς, ἀλλὰ και τὴν ὑγείαν μας!

Καὶ ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ, ἃς φωνάζωμεν μ' ὅλην μας τὴν δύναμιν γιὰ τὰ 100.000 ΤΑΞΙ ποῦ κυκλοφοροῦν μεταξύ μας, δέν προσαρμόζουν τὸν μηχανισμόν των διὰ νά καίνε βενζίνην, ἀντὶ πετρελαίου;

Ἀλλὰ ὁ σκοπὸς αὐτοῦ, δέν εἶναι νά θίξωμεν τὰ «κακῶς κείμενα» ἐν τῇ Ἑλληνικῇ πατρίδι, ἀλλὰ νά βοηθώμεν, στεντωρία τῇ φωνῇ, ποῦ θά πάγῃ ἡ Ἑλληνικὴ πατρίς χωρὶς τὸν φραγμόν τῆς πανσεξουαλικότητος και τῆς κακοθείας; Αὐτὸ εἶναι τὸ χεῖριστον, και ἃς φροντίσουν οἱ ἄμβωνες και τὰ μέσα ἐνημερώσεως νά ποῦν ὅτι χανόμεθα ψυχικῶς, και ὅτι πρέπει νά ἀλλάξωμεν τρόπον ζωῆς! Δέν ἀρκεῖ ὁ

φόβος τῆς τελευταίας μάστιγος ἀπὸ τὸν Οὐρανόν, τοῦ "Εἰτζ. Χρειάζεται ἄλλος τρόπος συναιτισμοῦ και σωφροσύνης. Ὅσον ἀφορὰ τὰ τῆς ΠΕΡΓΙΑΣ (ἄκουσον) πρὸ ἡμερῶν ἀπεβίωσεν φίλος τῆς στήλης αὐτῆς, ἄγων τὸ ἑκατοστὸν ἔτος τῆς ἡλικίας του, και αὐτὸς ἔζει ὅσιν εἰς τὴν ὁδὸν Σολομοῦ, παρά τὴν Ὀμόνοιαν. Ἀλλοῦ λοιπόν ἡ προσοχή μας!

3. ΒΑΤΙΚΑΝΟΝ - ΠΑΠΑΣ ΚΑΙ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ

Καὶ αὐτὰ ποῦ γράφονται και καταμαρτυροῦνται εἰς τὸν σωτὸν Ὁρθόδοξον τύπον δέν τὰ προσέχετε ἑσεῖς ὁ Ἀρχὼν τοῦ Φαναρίου;

Γιατὶ, ἀγνοεῖτε, ἔστω και τὸ ὀλίγον (μικρὸν ποῖμνιον) ποῦ φωνάζει και κραυγάζει: Μὴν ἀποτολμήσετε νά πάτε σ' αὐτὴν τὴν σφιγγοφωλιάν! Πότε τὸ Βατικανόν ἦταν φίλος τῆς Ὁρθοδοξίας τῆς ὁποίας, φαίνεστε, ὡς Ἀρχηγός. Ἀραγε αὐτοὶ οἱ ὁποῖοι σᾶς ἐχειροκρότησαν εἰς Ἀθήνας βλέποντες αὐτὴν τὴν ἐπίσκεψιν εἰς τὸ ἄντρον τῶν αἱρέσεων δέν ἐλυπήθησαν; Ὅταν ξεύρετε πῶς τὸ Βατικανόν κρατεῖ τὴν βλάσφημον αἵρεσιν τοῦ ΦΙΛΙΟΚΒΕ (και ἐκ τοῦ Υἱοῦ), τὴν ἀντορθόδοξον διδασκαλίαν τῆς βαπτίσεως (και ὄχι ραντισμοῦ), ὅταν τὸ σῶμα και αἷμα Χριστοῦ, δίδεται βιομηχανοποιημένον, και ὄχι ὅπως θέλει ἡ Ὁρθόδοξος παράδοσις, ὅταν ἔχουν καταργήσῃ τὴν Ἀποστολικὴν ἐντολήν περί τὴν «κόμην και γένειον» και ἀντ' αὐτοῦ θηλυκὴν ἐμφανίσιν τοῦ ἱερατείου των, τί λοιπόν εἶναι ἐκεῖνο ποῦ σᾶς ὥθησε νά τὸν ἐπισκεφθῆτε; Μήπως αὔριον θά λυπηθεῖται δι' αὐτὴν τὴν «ὑπαναχώρησιν»; Τὸ φιλὶ ποῦ σᾶς ἔδωσε εἶναι τὸ ἴδιο φιλὶ ποῦ ἔδωκε ὁ Πάπας και εἰς τοὺς Ἑρυθροδέρμους και Σατανιστάς! Γιατὶ δέν τὸ «διεκρίνατε»;

4. ΛΕΤΕ Ο ΘΕΟΣ ΝΑ ΕΛΥΠΗΘΗ ΤΟ ΠΛΑΣΜΑ ΤΟΥ;

Τὰ συγκλονηστικὰ γεγονότα τῆς ἐπισκέψεως τοῦ Ἀρχηγοῦ τοῦ Ἀθεϊστικοῦ κράτους τῶν Ρώσων πρὸς τὸν Ἀρχηγόν τῶν Η.Π.Α., εἶναι ἄξια κάθε προσοχῆς και ἀμέσου ἐνδιαφέροντος, διότι ἡ συμφωνία ἡ ὁποία ὑπεγράφη μεταξύ των διὰ τὴν κατάργησιν ἑνὸς μέρους τοῦ ὀπλοστασίου των, προοιμιάζει ἕνα καλύτερον μέλλον!

Ὁ κίνδυνος ποῦ ἐπικρέμαται ἐφ' ὁλοκλήρου τῆς ἀνθρωπότητος, φαίνεται, ὁ Θεὸς νά δώσῃ, νά ἀπομακρύνεται.

Ὅταν ἐδιαβάσαμε τὰ τῆς στροφῆς τῶν Ρώσων πρὸς συνεπεστέραν κοινωνικὴν ζωὴν, και ἐμπέδωσιν ἐν τῇ χώρα των σχετικῆς ἐλευθερίας τῆς τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων, ὠμλήσαμεν τότε, διὰ

στροφών 180 μοιρών προς τα δυτικά πρότυπα. Φαίνεται πώς έτσι είναι τα πράγματα. Ίσως ο Θεός έλυπήθηκε τα 250.000.000 Ὁρθοδόξων Ρώσων και δείχνει ὁ Ἀρχηγός του, «άνθρωπιά» άσυνήθη διά τὸ καθεστώς.

Ὁ κώδων τοῦ κινδύνου τῆς ἀνθρωπότητος λόγω τῆς καταστροφῆς τοῦ ἀτομικοῦ ἐργοστασίου τοῦ Τσερνομπίλ, ἴσως, νά τοὺς συναίτισεν! Ὁ κίνδυνος εἶναι καθολικός, ἐφ' ὅλοκλήρου τῆς ὑφηλίου. Διαβάσατε, τί καταστροφὴν μπορεῖ νά ἐπιφέρει ἓνας καὶ μόνον πύραυλος μὲ ἀτομικὴν κεφαλὴν; Ἀνυπολόγιστος!

Ἄς χαιρετήσωμεν τὰ ὑπογραφέντα πρωτόκολλα, τώρα ποῦ ἐπὶ θύραις εὐρίσκεται, ἡ μεγίστη τῶν ἐορτῶν, τῆς τοῦ Χριστοῦ Γεννήσεως. «Καὶ ἐπὶ Γῆς εἰρήνην ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία» ἄς τὸ εὐχηθῶμεν.

5. ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ ΚΑΙ... ΣΥΜΦΟΡΑ!

Μαζὶ μὲ τὰ πολλὰ θύματα ποὺ ἔχουν αἱ συγκινήσεις τοῦ στίβου εἶναι καὶ ἓνα πρόσφατον, ἐνὸς δεκαεννιάχρονου ἀγοριοῦ. Μὲ τὸν θρίαμβον τοῦ Π.Α.Ο. (Παναθηναϊκοῦ) μὲ τὸ 5-1, ποὺ ἀνέγραψαν θριαμβευτικά οἱ ἀθλητικὲς ἐφημερίδες, ἦταν καὶ «ἓνα» τὸ ὁποῖον ἐσημάδεψεν ὁ θάνατος. Δὲν ἀντεξε ἡ καρδούλα του τὴν μεγάλην συγκίνησιν ἀπὸ τὰ κέρδη τῆς φιλάτης του ὁμάδος!

Τὶ νά πρωτοκλάψῃ κανένας, τὸ χάσιμο τοῦ χρόνου βλέποντας, πρὸ παντός μάτς ἢ τὸ κόψιμο τοῦ νήματος τῆς ζωῆς! Δυστυχῶς, πολὺ δυστυχῶς ἀγνωστον πῶς ἐφυγεν ὁ μικρὸς διὰ τὸ ταξίδι τῆς αἰωνιότητος! Ἦταν ἄραγε παιδί τῆς Ἐκκλησίας ἢ ἐτρωγε τὸν χρόνον του βλέποντας καὶ διαβάζοντας ἀθλητικά. Καὶ ἐκεῖνο τὸ τοῦ Παύλου «Τὸν καιρὸν ἐξαγοραζόμενοι... ὡς λόγον ἀποδώσοντας». (Ἐφ. 5.16) δὲν διδάσκεται εἰς τὰ σχολεῖα: Πολλῶ μᾶλλον, ποὺ βλέπουν οἱ γονεῖς τὰ παιδιά τους νά «παθιάζουν» μὲ τὶς ἀθλητικὲς συναντήσεις μέσα εἰς τὰ γήπεδα. Καὶ ἂν μὲν ὁ στίβος διὰ τὴν διάπλασιν καλοῦ σώματος «γίνεται» ἔχει καλῶς. Ἀλλὰ ὁ ἀθλητισμὸς τῶν ποδιῶν ποὺ στοχεύει στὴν κερδοσκοπίαν εἶναι ὄντως καταστροφή τῶν «Χρηστῶν Ἡθῶν», τότε, αἰρέτω. Μᾶς ἔλεγε φίλος τῆς στήλης, ὅτι εἶχε στὰ πρῶτα βήματα τῆς σταδιοδρομίας του συνάδελφον ὁ ὁποῖος εὐρισκόμενος σὲ ἓνα νησί τοῦ Αἰγαίου παραθερίζων, ἄκουσε τότε ἀπὸ τὸ ραδιόφωνο πῶς κέρδισε ὁ Ὀλυμπιακός, ἀλλὰ δὲν πρόλαβε νά γυρίσῃ εἰς τὸ ξενοδοχεῖον του.... Καὶ τὸν φέρνομεν ὅπως, μᾶς εἶπε ὁ φίλος, ὡς παράδειγμα ὅτι δὲν χρειάζεται «πάθιασμα» περὶ τὰ ἀθλητικά διότι πολλές

φορὲς τὰ ἀποτελέσματα εἶναι θάνατος, ὄχι μόνον σώματος ἀλλὰ καὶ ψυχῆς.

ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑ ΤΟΥ Π. ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΥ ΕΙΣ ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΝ ΕΙΣ ΤΟΝ Ι.Ν. ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΜΥΡΤΙΔΙΩΤΙΣΣΗΣ ΠΑΛΑΙΟΥ ΦΑΛΗΡΟΥ

Μετὰ πάσης ἐκκλησιαστικῆς τάξεως καὶ εὐπρεπείας ἔλαβεν χώραν εἰς τὸν Ι.Ν. Παναγίας Μυρτιδιωτίσσης Παλ. Φαλήρου, ἡ χειροτονία τοῦ ἱεροδιακόνου π. Δαμασκηνοῦ εἰς πρεσβύτερον. Στιγμὲς ποῦ γιὰ τὸν ἴδιο ἀλλὰ καὶ γιὰ ὅλους τοὺς παρευρεθέντας θά παραμείνουν ζωντανὲς ἐν τῇ μνήμῃ μας.

Τὰ δημοσιευόμενα στιγμιότυπα δεικνύουν τὴν ὠραίαν καὶ ἀξίαν χειροτονίαν.

Ἀπὸ πολὺ πρῶτὶ τὸ Σάββατον πολλοὶ πιστοὶ προσῆλθον διὰ νά τὸν τιμήσουν, τόσο ἀπὸ τὸ ἰδιαίτερόν του οἰκογενειακὸν περιβάλλον ὅσον καὶ ἀπὸ τὴν Ἑνορίαν. Ὁ χειροτονῶν Ἅγιος Πειραιῶς καὶ Σαλαμίνος κος Γερόντιος, συλλειτουργῶν μετὰ

Χαρακτηριστικὸν στιγμιότυπον τοῦ π. Δαμασκηνοῦ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τῆς Παναγίας Μυρτιδιωτίσσης κατὰ τὴν ἐξοδὸν τῶν Ἁγίων.

του Ἀρχιερέως Εὐρίπου καὶ Εὐβοίας κου Ἰουστίνου καὶ τῶν Ἀρχιμανδριτῶν π. Χρυσόστομου Βάρκα, Χριστοφόρου Ἀγγελόπουλου, Γερντίου Λουδάρου καὶ πρεσβ. Ἀναστασίου Γρυπαίου.

Τὸν νεοχειροτονηθέντα προσεφώνησεν ὁ Ἅγιος

Πειραιῶς καὶ Σαλαμίνας κος Γερόντιος εἰς τὸν ὁποῖον ἀνταπήντησεν ὁ νεοχειροτονηθεὶς ἐν βαθύᾳ συγκινήσει.

Εὐχόμεθα καλὴν προεδρίαν ἐν τῷ θυσιαστηρίῳ ἐπ' ἀγαθῇ τῆς μαρτυρικῆς Ἐκκλησίας μας.

Ἡσαΐα χόρευε κατὰ τὴν χειροτονίαν τοῦ π. Δαμασκηνοῦ ἀπὸ διάκονον εἰς πρεσβύτερον με ἐπίκεφαλῆς τὸν Γέροντά του π. Χ. Ἀγγελόπουλον, π. Ἀναστάσιον Γρυπαῖον καὶ Ἀρχ/την Χρυσόστομον Βάρκαν.

Ὁ Ἅγιος Πειραιῶς καὶ Σαλαμίνας κος Γερόντιος μετὰ τοῦ ἱεράρχου Εὐβοίας καὶ Εὐρίπου κου Ἰουστίνου καὶ τὸν νεοχειροτονηθέντα π. Δαμασκηνόν καὶ π. Γερντίον Λουδάρον.

Ὁ χειροτονῶν Σεβ/τος Μητροπολίτης Πειραιῶς καὶ Σαλαμίνας κος Γερόντιος μετὰ τοῦ νεοχειροτονηθέντος π. Δαμασκηνοῦ καὶ π. Χριστοφόρου ἀναφωνῶν εἰς τὸ πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας τὸ Ἄξιον Ἄξιον.